

ଧାରାବାହିକ :

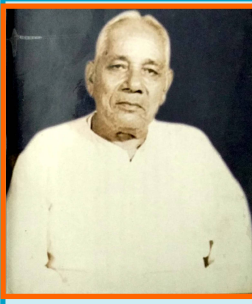
ଜୀବନାମୁତୁତି

ଭାଗ-୧୦୭

(ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଉପରୁ...)

ଏହି ଆଦର୍ଶ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖି ମୁଁ ମୋର ଝିଆଁଳାଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବାରେ ଲାଗିଲି ଓ ଏଥିରେ ମୁଁ ବହୁ ପରିମାଣରେ କୃତଜ୍ଞତା ଜଣାଉଅଛି । ମୋର କେତେକ ବିରୁଦ୍ଧଭାବପୂର୍ଣ୍ଣ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ମନୋଭାବ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିଅଛି । ସାମାଜିକ ପ୍ରତି ସମ୍ମାନ ରକ୍ଷା ଦିଗରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଅଛି । ଶିକ୍ଷିତା ସାମାଜିକ ଆତ୍ମସମ୍ମାନ ରକ୍ଷାରେ ସୁଦୃଢ଼ ସମର୍ଥ ହୋଇଅଛି । କଣ କେତେ ବିପଥ-ଗମନୋଦ୍ଦୃଶୀ ସାଧୁ ଶିକ୍ଷାଦୁଷ୍ଟାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣା କରି ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନଯାତ୍ରା ନିର୍ବାହନ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାରେ ସମର୍ଥ ହୋଇଅଛି । ଜଣେ କବିତ୍ରୁ ଅଥଚ ସମ୍ପ୍ରାନ୍ତ ପରିବାରକୁ ବୁଝିଶାକୁ ସ୍ଥାନୀୟ ଚିନ୍ତାଧାରାରେ ଶୁଶ୍ରୂଷା କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଇ ପରିବାରର ଅନୁସଂହାନ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଅଛି । ଜଣେ ଗରିବ ବନ୍ଧୁର ଝିଅ ମାଳିନୀ ପାଠ୍ୟକ୍ରମ । ତାକୁ ସମଲପୁର ଜିଲ୍ଲା ସ୍କୁଲକୁ ନେଇ ନାମ ଲେଖାଇଦେବା ସମୟରେ ପିତୃଦେବତା ସକାଶେ ଯେତେବେଳେ ଟଙ୍କା ବାହାର କରି, ତାହା ହେତୁଷାଞ୍ଚର ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତିଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କଲା । ସେ କହିଲେ, 'ଆପଣଙ୍କ ଝିଅ ନୁହେଁ' । ଅଥଚ ଏହା ସକାଶେ ଆପଣ ଖର୍ଚ୍ଚ ଦେବାକୁ ସମର୍ଥ ଅଟନ୍ତି । ମୁଁ କାହିଁକି ନ ଦେବି?' ଏହା କହି ନିଜ ବିବେଚିତ ସମସ୍ତା ବ୍ୟବହାର ପୂର୍ବକ ଗୃହୀତ ସମସ୍ତ ପିଏ ମାତ୍ର କରି ନାମ ଲେଖିଦେଲେ । ଏହି ଝିଅଟି ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ପାଇ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମାଜରେ ସମ୍ମାନାର୍ହ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରିଅଛନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରକାରେ ନିଜ ଛାତି ବନ୍ଧୁଙ୍କଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପରିଚିତ ଅପରିଚିତ ଯତ୍ନ ଅନେକ ବାଳିକାଙ୍କୁ ସ୍କୁଲକୁ ଆଣିବାରେ ଲାଗିଲେ । ଏହା କରି ମୁଁ ଯେ କେତେ ଆନନ୍ଦ ଅନୁଭବ କରିଅଛି, ତାହା ଲେଖିବାରେ ବିଷୟ ନୁହେଁ, ଅନୁଭୂତିର ବିଷୟ । ଲୋକେ ଦେଖି ମୋତେ ପାଖକୁ ବୋଲି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ବାସ୍ତବରେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ପାଖକୁ ହୋଇଗଲି । ମୋତେ ଦିଶିଲା, ଯେତେ ଝିଅ ଅଛନ୍ତି ସମସ୍ତେ ମୋର । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପାଠ ପଢ଼ାଇବା । ଏହାବ୍ୟତିରେ ଅପର ବନ୍ଧୁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହିଂସାର ଉତ୍ପତ୍ତି ହେଲା ଓ ମୋ ଉପରେ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଆରମ୍ଭ ହୋଲା ।

ମୋର ପୂର୍ବ ସ୍ମୃତି କଥା

ବାଲେଶ୍ଵରରେ ପ୍ରଥମଥର ୧୯୧୫ ମସିହାରେ ତୃତୀୟଶ୍ରେଣୀ ମାଳିଙ୍କୁ ଓ ଦ୍ଵିତୀୟଥର ୧୯୩୧ ମସିହାରେ ତେପ୍ପଟି ମାଳିଙ୍କୁ ପଦରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ଭାରତର ନାୟକଙ୍କ ରଚିତ 'ପୂର୍ବ ସ୍ମୃତିକଥା' ୧୯୭୬ରେ ପୁସ୍ତକ ଆକାରରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ତା' ପରବର୍ଷ ଓଡ଼ିଶା ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ ଦ୍ଵାରା ସମ୍ମାନିତ ହେବା ମନନଶୀଳ ପାଠକଙ୍କ ପାଇଁ ଆଶିର୍ବାଦୀୟ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର ଆଶ୍ଵସ୍ତି । ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଅଛି ରାଜା ରାଜୁଡ଼ା ସମୟର ଇତିହାସ, ଅଛି ସାମାଜିକ ଚେତନା, ଅଛି ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚାଙ୍ଗ ସାହିତ୍ୟ । ଆଜି ବି ଆମ ସମାଜରେ ନାରୀ ନିର୍ଯ୍ୟାତନାର ଚିତ୍ର ସର୍ବତ୍ର ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଥିବା ବେଳେ ସେ ସମୟରେ ନାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେ ଦେଖୁଥିବା ସ୍ଵପ୍ନ, ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ମନୋଭାବ, ନାରୀଶିକ୍ଷା ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ପ୍ରେରଣା ତାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣୀୟ କରି ରଖୁଛି । ଶ୍ରୀମୁଖ ନାୟକଙ୍କର 'ମୋର ପୂର୍ବ ସ୍ମୃତିକଥା' ଧିନି ପ୍ରତିଧ୍ଵନିର ଗୁଣଗ୍ରହୀତ ପାଠକମାନଙ୍କ ପାଇଁ...

କାରଣକୁ ସମଲପୁରରେ ନିଷିଦ୍ଧ ଗୋଚ୍ର ମଧ୍ୟରେ ସୁଦୃଢ଼ ଅନେକ ବିବାହ ହୋଇଗଲାଣି । ସମଲପୁରର ଲୋକେ ବାହାରେ ବିବାହ ସମ୍ପର୍କ ନ କଲେ ଆଉ ରକ୍ଷା ନାହିଁ । ଏହାକଲେ ପାତ୍ରାନ୍ତେଷଣର ପ୍ରଶଂସା ହେବ ଓ କାତୀୟତା ଦୃଷ୍ଟିର ସୁଦୃଢ଼ ସ୍ଵପ୍ନ ସ୍ଵପ୍ନ ହେବ । ସମସ୍ତ ଜିଲ୍ଲାର ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ଶାଶୁପ୍ରଶାଖା ନିବିଶେଷରେ ବିବାହ କରନ୍ତେ ଆଦେଶ ହେଲେ ସମାଜର ସଂକୀର୍ତ୍ତା ଦୂରହେବ ଓ ଏକତା ବଳରେ ସମାଜ ବଳିଷ୍ଠ ହେବ । ପୁରୀ, କଟକ, ବାଲେଶ୍ଵର, ଗଞ୍ଜାମ, ସିଂହଭୂମ ଓ ଗଡ଼ଜାତ ରାଜ୍ୟର ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ଲେଦାଭେଦ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବିବାହ ସମ୍ପର୍କ କରିପାରିଲେଣି । ସମଲପୁରକୁ ଏମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଏ ଦିଗରେ ମୋର ଶକ୍ତି, ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାରେ ମନୋନିବେଶ କରି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରୀ, କଟକ, ବାଲେଶ୍ଵର, ଗଞ୍ଜାମ, ସିଂହଭୂମ ଓ ଗଡ଼ଜାତ ରାଜ୍ୟର ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ଦୂରବର୍ଷ ବୟସରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଥିବା ସମ୍ପର୍କ ଭାଙ୍ଗିନଥିଲେ ଭଗବାନ ଏହି ପ୍ରେରଣା ମୋତେ ଦେଇନଥାନ୍ତେ । ତାହାର ଜୀବନର ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲା ମୋର ଜୀବନର ଧ୍ରୁବତାରା । ଏହାକୁ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖି ମୋ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅପ୍ରସନ୍ନ ହେଲି । ଏଥିରେ ମୋର ସହଧର୍ମିଣୀ ମୋତେ ଅଧିକ ଉତ୍ସାହିତ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଦେଖିଲି, ମୋ ଅପେକ୍ଷା ତାଙ୍କ ଉତ୍ସାହ

ରକ୍ଷାପାରଦେ । ସନ୍ଧ୍ୟା ପୂର୍ବରୁ ଲୋକେ ନିଜ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ଫେରି ଘରେ ରହିବେ । ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ବୋଧହୁଏ ଏହି ସମୟ ପରିବର୍ତ୍ତନର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଥିଲା । ଏହି ନିୟମ ୭.୧୨.୧୯୪୧ରୁ ୧୫.୫.୧୯୪୭ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଲା ।

ତା.୭.୫.୧୯୪୭ରେ ଓଡ଼ିଶା ଉପକୁଳକୁ କୁଳକର୍ତ୍ତା ୪୦ ମାଲକ ଦୂରରେ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ କାପାଳ କେଡେକୃଷ୍ଣ ଇଂରେଜଙ୍କ କାହାଳ ବୁଢ଼ାଇ ଦେଲା । ଅନେକ ଆରୋହୀ କ-ସମାଧି ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ । ଅନେକେ ଆହତ ହୋଇ କଟକକୁ ଚିକିତ୍ସା ସକାଶେ ଆଣାହେଲେ । ସେହିଦିନରୁ କଟକର ଅନେକ ଅଧିବାସୀ ଆତଙ୍କିତ ହୋଇ କଟକ ଚ୍ୟାନ୍ଦନି ଚାଲିଗଲେ । ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ତାଙ୍କ ଦସ୍ତମାନ ସମଲପୁରକୁ ଉଠାଇ ଆଣିଲେ ଓ ସହରର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ସେ ସବୁ ଲାଗିକଲେ । ହାକିମ ଓ କିରାଣୀମାନେ ସହରରେ ଉତ୍ସର୍ଗ ରହିଲେ । ସମସ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦୁର୍ଲଭ ହେଲା ଓ ବିକ୍ରେତାମାନେ ଏଥିରେ ବିଶେଷ ଲାଭବାନ ହେଲେ ।

କଂଗ୍ରେସ ଶାସନ ଭାର ତ୍ୟାଗକରି ଅଛି ଓ ଗଭର୍ଣ୍ଣର ଚାହା ପ୍ରହରା କରିଅଛନ୍ତି । ତା.୧୨.୫.୪୭ ଦିନ ପାଲିଆମେଖାରୀ ସେକ୍ରେଟାରୀ ଶ୍ରୀ ପ୍ୟାରା ଶଙ୍କର ରାୟ ସମଲପୁରକୁ ଆସି ମହାନଦୀ କୂଳକୁ ମାରାତ୍ମକ ପତ୍ରା ଯାବରେ ଗୋଟିଏ ସକାଳେ ଭାଷଣ ଦେଲେ । ସମଲପୁରର କଂଗ୍ରେସକର୍ତ୍ତା ଶ୍ରୀ ଦୁର୍ଦ୍ଦିହ ଗୁରୁ ଘୋଷିତ ହୋଇଥିଲେ । ସେଠାରେ ଶ୍ରୀଗରାଳା, ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ଓ ସେନାଳୟରେ କେତେକଙ୍କ ଆପତି ସତ୍ତ୍ଵେ ସେ ସକାଳିନିଆର ଅଧିକାରି କରୁଥିଲେ । ବକ୍ତୃତା ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ପଞ୍ଚର୍ଥ ସେହି ସ୍ଥାନର ଏକ କୋଣରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ପ୍ୟାରା ବାବୁଙ୍କ ଭାଷଣର କେତେକାଂଶ ଶୁଣିଲି । ଭାଷଣର ସାରାଂଶ, ଇଂରେଜ ସରକାରଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଦେଶବାସୀମାନେ ସହଯୋଗକରି ଯୁଦ୍ଧର ଅଦ୍ୟାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଵାଧୀନତା ପ୍ରାପ୍ତି ସକାଶେ ଅପେକ୍ଷା କରି ରହନ୍ତୁ ଓ ଯୁଦ୍ଧ ସକାଶେ ଯଥାଶକ୍ତି ସହାୟତା କରିବା ସକାଶେ ସେ ଶ୍ରେତାମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ । ତାଙ୍କ ଭାଷଣ ଶେଷ ହେବା ମାତ୍ରକେ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ସର୍ବତ୍ରିଭୁବନାଳୟ ଅଧିକାରୀ ହାତୀ ଛିଡ଼ାହୋଇ ପ୍ୟାରା ଶଙ୍କର ରାୟଙ୍କ ଭାଷଣ ବିଷୟ ଅନୁମୋଦନ କରି କର୍ମଚାରୀ ଓ କାପାଳ ଶକ୍ତିର ନିନ୍ଦା କଲେ ଓ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମଧ୍ୟରେ ସକାଳୁ ସମସ୍ତେ ଚାଲିଯାଇ, ନଦେଇ ଦଶନାୟକ ହେବ ବୋଲି ସକାଳୁ ଦେଖାଗଲା କରାଗଲା । ନିୟନ୍ତ୍ରଣର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଥିଲା । ଲୋକେ ଉତ୍ସର୍ଗ ରାଜିନିଆକୁ ଲାଗିଲେ । ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସକାଳୁ ଆସୁଛ ହୋଇଥିଲା ଓ ପ୍ୟାରା ଶଙ୍କର ରାୟ ତାଙ୍କ ଭାଷଣରେ ଯେଉଁସବୁ କଥା କହିଥିଲେ, ତାହା ପଞ୍ଚ ହୋଇଯିବ ବୋଲି ବୋଧହୁଏ ସର୍ବତ୍ରିଭୁବନାଳୟ ଅଧିକାରୀ ସେହି ସମୟରେ କହିଥିଲେ । (କୁମ୍ଭୀର)

ସାହିତ୍ୟରେ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଏବଂ ସାମ୍ପ୍ରତିକ ସାହିତ୍ୟ - ଏକ ଦୃଷ୍ଟିପାତ

କାଳିକାଙ୍କର

ଏବେ ସାହିତ୍ୟ ଏକ ଉପସ୍ଥିତ ସମୟ ଭିତର ଦେଉଳି କବିତା ଆରମ୍ଭ କରିଛି କହିଲେ ଭୁଲ ହେବନାହିଁ । କବି, କଥାକାର, ପ୍ରାବନ୍ଧିକ, ଔପନ୍ୟାସିକ, ଶିଶୁ ସାହିତ୍ୟିକ ଯେ ସାମ୍ପ୍ରତିକ ପୂର୍ବଦିଗରେ କମ୍ ଅଛି ବା ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଦାୟିତ୍ଵ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ସମ୍ପାଦନ କରୁନାହାନ୍ତି ଏକଥା କହିବା ଠିକ୍ ହେବନାହିଁ । ପୃଥିବୀରେ ଅନେକ କବି ଲେଖକ ଇତ୍ୟାଦି କବି ନେଉଛନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ସୁନ୍ଦର ସାହିତ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପୃଷ୍ଠି କରୁଛନ୍ତି । ପୁରାତନ ବିଶ୍ଵର ଲେଖକ, କବି ଚିନ୍ତାମାୟକଙ୍କର ସେହି ଲେଖନୀ ବଳରେ ପୃଷ୍ଠି ହୋଇଛି ଗଣ ବିପ୍ଳବ । ମଣିଷର ମନ ଓ ହୃଦୟରେ ସେମାନେ ସମିତି ସ୍ଥାନ ହାସଲ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଇତିହାସର ପୃଷ୍ଠାରେ ଆଜି ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ପୁରଣୀୟ । ଓଡ଼ିଆ ହେଉ, କିମ୍ବା ଭାରତର ଅନ୍ୟ ଭାଷାଭାଷୀ ହେଉ, ସବୁଠି ଲେଖକମାନେ ଏକ ସୁନ୍ଦର ପଦାଙ୍କ ସମୟର ରାଜରାଜାରେ ଛାଡ଼ି ଯାଇଛନ୍ତି । ତେବେ ଆଜି ଏକ ହତାସ ଓ ନିରାଶରାଜ ଭିତରେ ଯେମିତି କବି ଓ ଲେଖକଙ୍କର ଜୀବନ । ଯେମିତି ଏକ ସଙ୍କଟ ଭିତରେ ଗତିକରୁଛି ଆଜିର ସାହିତ୍ୟ । କବି ଓ ଲେଖକ ଯେମିତି ଆଜି ଓ ଆଗାଲିକାଲି ଏକ ନୈରାଶ୍ୟାବୋଧ ଭିତରେ ଗତି କରୁଛନ୍ତି । ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଇଂରାଜୀ କବି ଟି.ଏସ. ଇଲିଏଟଙ୍କ କବିତାକୁ ଉଦ୍ଧୃତ କଲେ ସେହି ଚିତ୍ର ଯେମିତି ସ୍ପଷ୍ଟ ପରିଦୃଶ୍ୟ ହୁଏ ।

'I am tired tired with my own life and the lives of these after me I am dying in my own death and the death of these after me.'

ଏକ ଗଭୀର ନୈରାଶ୍ୟ ଭିତରେ ଛପଚପ ହେଉଛି ଆଜିର ଲେଖକ, କବି ଓ ସାହିତ୍ୟିକାର । ଏହାର କାରଣ କ'ଣ ? କାହିଁକି ଆଜିର ଏ ପରିସ୍ଥିତି ? ଏ ବିଷୟରେ କିଛି ଆଲୋଚନା କରିବା ପୂର୍ବରୁ ପୁସ୍ତକ ବା ବହି ସମ୍ପର୍କରେ କିଛି ପ୍ରକାଶ ପାଉଥିବା ପତ୍ରପତ୍ରିକାମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଆଲୋଚନା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ପ୍ରଥମକଥା ହେଲା ଆଜିର ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରାଚୀନ ବା ଆଜିଠାରୁ ବହୁବର୍ଷ ସାହିତ୍ୟଠାରୁ ରୂପ ଓ ରସରେ ଅନେକାଂଶରେ ଭିନ୍ନ । ପ୍ରାଚୀନ ଓ ମଧ୍ୟଯୁଗୀୟ ସାହିତ୍ୟରେ ପ୍ରେମ ପ୍ରଣୟ, ଯୁଦ୍ଧ ସଂଗ୍ରହ ଆଦିର କାହାଣୀମାନ ଭରପୁର ଥିଲାବେଳେ ଆଜିର ସାହିତ୍ୟ ସେମିତି ନୁହେଁ । ରାମାୟଣ ବା ମହାଭାରତ ଆଦି ମହାକାବ୍ୟ ହେଉ ବା ପୃଥିବୀର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଗ୍ରାନ୍ଥ କାବ୍ୟ ଇଲିୟାଡ଼ ଓ ଓଡେସି ହେଉ ସେ ସବୁ ସେହି ପ୍ରେମ-ପ୍ରଣୟ ଓ ସମରକୁ ନେଇ ରସାନ୍ତର ହୋଇଥିଲା । ଏମିତିକି କାଳୀଦାସ, ଭବଭୂତି, ଭରବି ଆଦି କବିମାନଙ୍କର ସଂସ୍କୃତ ସାହିତ୍ୟ କୃତିରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ପରିଦୃଶ୍ୟ ହୁଏ । ସେମିତି କସ୍ୟପ,ଚଣ୍ଡିଦାସ, ତୁଳସୀଦାସ ଇତ୍ୟାଦିଙ୍କ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରେମ ଓ ଭକ୍ତିରସରେ ରସାନ୍ତର ହୋଇଥିଲା । ଇଂରାଜୀ ସାହିତ୍ୟରେ ସେକ୍ସୁଆଲିଟିର ମୋପାପାର୍ଶ୍ଵ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାହିତ୍ୟ ଭିତରେ ପ୍ରେମ ପ୍ରଣୟ ଥିଲା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜୀବନ୍ତ । ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଲେଖକ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଲିଫସ ଏହି ପ୍ରେମକୁ ନେଇ ସାହିତ୍ୟର ଓ କାବ୍ୟର ଖୁବ୍ ଶ୍ରଦ୍ଧା ବହିର ମୂଲ୍ୟାୟନ କରିଛନ୍ତି । ଏମିତିକି କାଳୀଦାସ, ଭବଭୂତି, ଭରବି ଆଦି କବିମାନଙ୍କର ସଂସ୍କୃତ ସାହିତ୍ୟ କୃତିରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ପରିଦୃଶ୍ୟ ହୁଏ । ସେମିତି କସ୍ୟପ,ଚଣ୍ଡିଦାସ, ତୁଳସୀଦାସ ଇତ୍ୟାଦିଙ୍କ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରେମ ଓ ଭକ୍ତିରସରେ ରସାନ୍ତର ହୋଇଥିଲା । ଇଂରାଜୀ ସାହିତ୍ୟରେ ସେକ୍ସୁଆଲିଟିର ମୋପାପାର୍ଶ୍ଵ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାହିତ୍ୟ ଭିତରେ ପ୍ରେମ ପ୍ରଣୟ ଥିଲା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜୀବନ୍ତ । ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଲେଖକ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଲିଫସ ଏହି ପ୍ରେମକୁ ନେଇ ସାହିତ୍ୟର ଓ କାବ୍ୟର ଖୁବ୍ ଶ୍ରଦ୍ଧା ବହିର ମୂଲ୍ୟାୟନ କରିଛନ୍ତି । ଏମିତିକି କାଳୀଦାସ, ଭବଭୂତି, ଭରବି ଆଦି କବିମାନଙ୍କର ସଂସ୍କୃତ ସାହିତ୍ୟ କୃତିରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ପରିଦୃଶ୍ୟ ହୁଏ । ସେମିତି କସ୍ୟପ,ଚଣ୍ଡିଦାସ, ତୁଳସୀଦାସ ଇତ୍ୟାଦିଙ୍କ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରେମ ଓ ଭକ୍ତିରସରେ ରସାନ୍ତର ହୋଇଥିଲା । ଇଂରାଜୀ ସାହିତ୍ୟରେ ସେକ୍ସୁଆଲିଟିର ମୋପାପାର୍ଶ୍ଵ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାହିତ୍ୟ ଭିତରେ ପ୍ରେମ ପ୍ରଣୟ ଥିଲା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜୀବନ୍ତ । ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଲେଖକ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଲିଫସ ଏହି ପ୍ରେମକୁ ନେଇ ସାହିତ୍ୟର ଓ କାବ୍ୟର ଖୁବ୍ ଶ୍ରଦ୍ଧା ବହିର ମୂଲ୍ୟାୟନ କରିଛନ୍ତି । ଏମିତିକି କାଳୀଦାସ, ଭବଭୂତି, ଭରବି ଆଦି କବିମାନଙ୍କର ସଂସ୍କୃତ ସାହିତ୍ୟ କୃତିରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ପରିଦୃଶ୍ୟ ହୁଏ । ସେମିତି କସ୍ୟପ,ଚଣ୍ଡିଦାସ, ତୁଳସୀଦାସ ଇତ୍ୟାଦିଙ୍କ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରେମ ଓ ଭକ୍ତିରସରେ ରସାନ୍ତର ହୋଇଥିଲା । ଇଂରାଜୀ ସାହିତ୍ୟରେ ସେକ୍ସୁଆଲିଟିର ମୋପାପାର୍ଶ୍ଵ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାହିତ୍ୟ ଭିତରେ ପ୍ରେମ ପ୍ରଣୟ ଥିଲା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜୀବନ୍ତ । ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଲେଖକ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଲିଫସ ଏହି ପ୍ରେମକୁ ନେଇ ସାହିତ୍ୟର ଓ କାବ୍ୟର ଖୁବ୍ ଶ୍ରଦ୍ଧା ବହିର ମୂଲ୍ୟାୟନ କରିଛନ୍ତି । ଏମିତିକି କାଳୀଦାସ, ଭବଭୂତି, ଭରବି ଆଦି କବିମାନଙ୍କର ସଂସ୍କୃତ ସାହିତ୍ୟ କୃତିରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ପରିଦୃଶ୍ୟ ହୁଏ । ସେମିତି କସ୍ୟପ,ଚଣ୍ଡିଦାସ, ତୁଳସୀଦାସ ଇତ୍ୟାଦିଙ୍କ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରେମ ଓ ଭକ୍ତିରସରେ ରସାନ୍ତର ହୋଇଥିଲା । ଇଂରାଜୀ ସାହିତ୍ୟରେ ସେକ୍ସୁଆଲିଟିର ମୋପାପାର୍ଶ୍ଵ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାହିତ୍ୟ ଭିତରେ ପ୍ରେମ ପ୍ରଣୟ ଥିଲା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜୀବନ୍ତ । ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଲେଖକ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଲିଫସ ଏହି ପ୍ରେମକୁ ନେଇ ସାହିତ୍ୟର ଓ କାବ୍ୟର ଖୁବ୍ ଶ୍ରଦ୍ଧା ବହିର ମୂଲ୍ୟାୟନ କରିଛନ୍ତି । ଏମିତିକି କାଳୀଦାସ, ଭବଭୂତି, ଭରବି ଆଦି କବିମାନଙ୍କର ସଂସ୍କୃତ ସାହିତ୍ୟ କୃତିରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ପରିଦୃଶ୍ୟ ହୁଏ । ସେମିତି କସ୍ୟପ,ଚଣ୍ଡିଦାସ, ତୁଳସୀଦାସ ଇତ୍ୟାଦିଙ୍କ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରେମ ଓ ଭକ୍ତିରସରେ ରସାନ୍ତର ହୋଇଥିଲା । ଇଂରାଜୀ ସାହିତ୍ୟରେ ସେକ୍ସୁଆଲିଟିର ମୋପାପାର୍ଶ୍ଵ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାହିତ୍ୟ ଭିତରେ ପ୍ରେମ ପ୍ରଣୟ ଥିଲା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜୀବନ୍ତ । ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଲେଖକ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଲିଫସ ଏହି ପ୍ରେମକୁ ନେଇ ସାହିତ୍ୟର ଓ କାବ୍ୟର ଖୁବ୍ ଶ୍ରଦ୍ଧା ବହିର ମୂଲ୍ୟାୟନ କରିଛନ୍ତି । ଏମିତିକି କାଳୀଦାସ, ଭବଭୂତି, ଭରବି ଆଦି କବିମାନଙ୍କର ସଂସ୍କୃତ ସାହିତ୍ୟ କୃତିରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ପରିଦୃଶ୍ୟ ହୁଏ । ସେମିତି କସ୍ୟପ,ଚଣ୍ଡିଦାସ, ତୁଳସୀଦାସ ଇତ୍ୟାଦିଙ୍କ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରେମ ଓ ଭକ୍ତିରସରେ ରସାନ୍ତର ହୋଇଥିଲା । ଇଂରାଜୀ ସାହିତ୍ୟରେ ସେକ୍ସୁଆଲିଟିର ମୋପାପାର୍ଶ୍ଵ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାହିତ୍ୟ ଭିତରେ ପ୍ରେମ ପ୍ରଣୟ ଥିଲା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜୀବନ୍ତ । ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଲେଖକ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଲିଫସ ଏହି ପ୍ରେମକୁ ନେଇ ସାହିତ୍ୟର ଓ କାବ୍ୟର ଖୁବ୍ ଶ୍ରଦ୍ଧା ବହିର ମୂଲ୍ୟାୟନ କରିଛନ୍ତି । ଏମିତିକି କାଳୀଦାସ, ଭବଭୂତି, ଭରବି ଆଦି କବିମାନଙ୍କର ସଂସ୍କୃତ ସାହିତ୍ୟ କୃତିରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ପରିଦୃଶ୍ୟ ହୁଏ । ସେମିତି କସ୍ୟପ,ଚଣ୍ଡିଦାସ, ତୁଳସୀଦାସ ଇତ୍ୟାଦିଙ୍କ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରେମ ଓ ଭକ୍ତିରସରେ ରସାନ୍ତର ହୋଇଥିଲା । ଇଂରାଜୀ ସାହିତ୍ୟରେ ସେକ୍ସୁଆଲିଟିର ମୋପାପାର୍ଶ୍ଵ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାହିତ୍ୟ ଭିତରେ ପ୍ରେମ ପ୍ରଣୟ ଥିଲା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜୀବନ୍ତ । ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଲେଖକ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଲିଫସ ଏହି ପ୍ରେମକୁ ନେଇ ସାହିତ୍ୟର ଓ କାବ୍ୟର ଖୁବ୍ ଶ୍ରଦ୍ଧା ବହିର ମୂଲ୍ୟାୟନ କରିଛନ୍ତି । ଏମିତିକି କାଳୀଦାସ, ଭବଭୂତି, ଭରବି ଆଦି କବିମାନଙ୍କର ସଂସ୍କୃତ ସାହିତ୍ୟ କୃତିରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ପରିଦୃଶ୍ୟ ହୁଏ । ସେମିତି କସ୍ୟପ,ଚଣ୍ଡିଦାସ, ତୁଳସୀଦାସ ଇତ୍ୟାଦିଙ୍କ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରେମ ଓ ଭକ୍ତିରସରେ ରସାନ୍ତର ହୋଇଥିଲା । ଇଂରାଜୀ ସାହିତ୍ୟରେ ସେକ୍ସୁଆଲିଟିର ମୋପାପାର୍ଶ୍ଵ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାହିତ୍ୟ ଭିତରେ ପ୍ରେମ ପ୍ରଣୟ ଥିଲା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜୀବନ୍ତ । ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଲେଖକ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଲିଫସ ଏହି ପ୍ରେମକୁ ନେଇ ସାହିତ୍ୟର ଓ କାବ୍ୟର ଖୁବ୍ ଶ୍ରଦ୍ଧା ବହିର ମୂଲ୍ୟାୟନ କରିଛନ୍ତି । ଏମିତିକି କାଳୀଦାସ, ଭବଭୂତି, ଭରବି ଆଦି କବିମାନଙ୍କର ସଂସ୍କୃତ ସାହିତ୍ୟ କୃତିରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ପରିଦୃଶ୍ୟ ହୁଏ । ସେମିତି କସ୍ୟପ,ଚଣ୍ଡିଦାସ, ତୁଳସୀଦାସ ଇତ୍ୟାଦିଙ୍କ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରେମ ଓ ଭକ୍ତିରସରେ ରସାନ୍ତର ହୋଇଥିଲା । ଇଂରାଜୀ ସାହିତ୍ୟରେ ସେକ୍ସୁଆଲିଟିର ମୋପାପାର୍ଶ୍ଵ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାହିତ୍ୟ ଭିତରେ ପ୍ରେମ ପ୍ରଣୟ ଥିଲା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜୀବନ୍ତ । ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଲେଖକ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଲିଫସ ଏହି ପ୍ରେମକୁ ନେଇ ସାହିତ୍ୟର ଓ କାବ୍ୟର ଖୁବ୍ ଶ୍ରଦ୍ଧା ବହିର ମୂଲ୍ୟାୟନ କରିଛନ୍ତି । ଏମିତିକି କାଳୀଦାସ, ଭବଭୂତି, ଭରବି ଆଦି କବିମାନଙ୍କର ସଂସ୍କୃତ ସାହିତ୍ୟ କୃତିରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ପରିଦୃଶ୍ୟ ହୁଏ । ସେମିତି କସ୍ୟପ,ଚଣ୍ଡିଦାସ, ତୁଳସୀଦାସ ଇତ୍ୟାଦିଙ୍କ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରେମ ଓ ଭକ୍ତିରସରେ ରସାନ୍ତର ହୋଇଥିଲା । ଇଂରାଜୀ ସାହିତ୍ୟରେ ସେକ୍ସୁଆଲିଟିର ମୋପାପାର୍ଶ୍ଵ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାହିତ୍ୟ ଭିତରେ ପ୍ରେମ ପ୍ରଣୟ ଥିଲା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜୀବନ୍ତ । ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଲେଖକ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଲିଫସ ଏହି ପ୍ରେମକୁ ନେଇ ସାହିତ୍ୟର ଓ କାବ୍ୟର ଖୁବ୍ ଶ୍ରଦ୍ଧା ବହିର ମୂଲ୍ୟାୟନ କରିଛନ୍ତି । ଏମିତିକି କାଳୀଦାସ, ଭବଭୂତି, ଭରବି ଆଦି କବିମାନଙ୍କର ସଂସ୍କୃତ ସାହିତ୍ୟ କୃତିରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ପରିଦୃଶ୍ୟ ହୁଏ । ସେମିତି କସ୍ୟପ,ଚଣ୍ଡିଦାସ, ତୁଳସୀଦାସ ଇତ୍ୟାଦିଙ୍କ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରେମ ଓ ଭକ୍ତିରସରେ ରସାନ୍ତର ହୋଇଥିଲା । ଇଂରାଜୀ ସାହିତ୍ୟରେ ସେକ୍ସୁଆଲିଟିର ମୋପାପାର୍ଶ୍ଵ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାହିତ୍ୟ ଭିତରେ ପ୍ରେମ ପ୍ରଣୟ ଥିଲା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜୀବନ୍ତ । ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଲେଖକ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଲିଫସ ଏହି ପ୍ରେମକୁ ନେଇ ସାହିତ୍ୟର ଓ କାବ୍ୟର ଖୁବ୍ ଶ୍ରଦ୍ଧା ବହିର ମୂଲ୍ୟାୟନ କରିଛନ୍ତି । ଏମିତିକି କାଳୀଦାସ, ଭବଭୂତି, ଭରବି ଆଦି କବିମାନଙ୍କର ସଂସ୍କୃତ ସାହିତ୍ୟ କୃତିରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ପରିଦୃଶ୍ୟ ହୁଏ । ସେମିତି କସ୍ୟପ,ଚଣ୍ଡିଦାସ, ତୁଳସୀଦାସ ଇତ୍ୟାଦିଙ୍କ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରେମ ଓ ଭକ୍ତିରସରେ ରସାନ୍ତର ହୋଇଥିଲା । ଇଂରାଜୀ ସାହିତ୍ୟରେ ସେକ୍ସୁଆଲିଟିର ମୋପାପାର୍ଶ୍ଵ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାହିତ୍ୟ ଭିତରେ ପ୍ରେମ ପ୍ରଣୟ ଥିଲା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜୀବନ୍ତ । ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଲେଖକ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଲିଫସ ଏହି ପ୍ରେମକୁ ନେଇ ସାହିତ୍ୟର ଓ କାବ୍ୟର ଖୁବ୍ ଶ୍ରଦ୍ଧା ବହିର ମୂଲ୍ୟାୟନ କରିଛନ୍ତି । ଏମିତିକି କାଳୀଦାସ, ଭବଭୂତି, ଭରବି ଆଦି କବିମାନଙ୍କର ସଂସ୍କୃତ ସାହିତ୍ୟ କୃତିରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ପରିଦୃଶ୍ୟ ହୁଏ । ସେମିତି କସ୍ୟପ,ଚଣ୍ଡିଦାସ, ତୁଳସୀଦାସ ଇତ୍ୟାଦିଙ୍କ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରେମ ଓ ଭକ୍ତିରସରେ ରସାନ୍ତର ହୋଇଥିଲା । ଇଂରାଜୀ ସାହିତ୍ୟରେ ସେକ୍ସୁଆଲିଟିର ମୋପାପାର୍ଶ୍ଵ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାହିତ୍ୟ ଭିତରେ ପ୍ରେମ ପ୍ରଣୟ ଥିଲା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜୀବନ୍ତ । ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଲେଖକ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଲିଫସ ଏହି ପ୍ରେମକୁ ନେଇ ସାହିତ୍ୟର ଓ କାବ୍ୟର ଖୁବ୍ ଶ୍ରଦ୍ଧା ବହିର ମୂଲ୍ୟାୟନ କରିଛନ୍ତି । ଏମିତିକି କାଳୀଦାସ, ଭବଭୂତି, ଭରବି ଆଦି କବିମାନଙ୍କର ସଂସ୍କୃତ ସାହିତ୍ୟ କୃତିରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ପରିଦୃଶ୍ୟ ହୁଏ । ସେମିତି କସ୍ୟପ,ଚଣ୍ଡିଦାସ, ତୁଳସୀଦାସ ଇତ୍ୟାଦିଙ୍କ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରେମ ଓ ଭକ୍ତିରସରେ ରସାନ୍ତର ହୋଇଥିଲା । ଇଂରାଜୀ ସାହିତ୍ୟରେ ସେକ୍ସୁଆଲିଟିର ମୋପାପାର୍ଶ୍ଵ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାହିତ୍ୟ ଭିତରେ ପ୍ରେମ ପ୍ରଣୟ ଥିଲା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜୀବନ୍ତ । ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଲେଖକ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଲିଫସ ଏହି ପ୍ରେମକୁ ନେଇ ସାହିତ୍ୟର ଓ କାବ୍ୟର ଖୁବ୍ ଶ୍ରଦ୍ଧା ବହିର ମୂଲ୍ୟାୟନ କରିଛନ୍ତି । ଏମିତିକି କାଳୀଦାସ, ଭବଭୂତି, ଭରବି ଆଦି କବିମାନଙ୍କର ସଂସ୍କୃତ ସାହିତ୍ୟ କୃତିରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ପରିଦୃଶ୍ୟ ହୁଏ । ସେମିତି କସ୍ୟପ,ଚଣ୍ଡିଦାସ, ତୁଳସୀଦାସ ଇତ୍ୟାଦିଙ୍କ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରେମ ଓ ଭକ୍ତିରସରେ ରସାନ୍ତର ହୋଇଥିଲା । ଇଂରାଜୀ ସାହିତ୍ୟରେ ସେକ୍ସୁଆଲିଟିର ମୋପାପାର୍ଶ୍ଵ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାହିତ୍ୟ ଭିତରେ ପ୍ରେମ ପ୍ରଣୟ ଥିଲା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜୀବନ୍ତ । ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଲେଖକ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଲିଫସ ଏହି ପ୍ରେମକୁ ନେଇ ସାହିତ୍ୟର ଓ କାବ୍ୟର ଖୁବ୍ ଶ୍ରଦ୍ଧା ବହିର ମୂଲ୍ୟାୟନ କରିଛନ୍ତି । ଏମିତିକି କାଳୀଦାସ, ଭବଭୂତି, ଭରବି ଆଦି କବିମାନଙ୍କର ସଂସ୍କୃତ ସାହିତ୍ୟ କୃତିରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ପରିଦୃଶ୍ୟ ହୁଏ । ସେମିତି କସ୍ୟପ,ଚଣ୍ଡିଦାସ, ତୁଳସୀଦାସ ଇତ୍ୟାଦିଙ୍କ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରେମ ଓ ଭକ୍ତିରସରେ ରସାନ୍ତର ହୋଇଥିଲା । ଇଂରାଜୀ ସାହିତ୍ୟରେ ସେକ୍ସୁଆଲିଟିର ମୋପାପାର୍ଶ୍ଵ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାହିତ୍ୟ ଭିତରେ ପ୍ରେମ ପ୍ରଣୟ ଥିଲା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜୀବନ୍ତ । ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଲେଖକ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଲିଫସ ଏହି ପ୍ରେମକୁ ନେଇ ସାହିତ୍ୟର ଓ କାବ୍ୟର ଖୁବ୍ ଶ୍ରଦ୍ଧା ବହିର ମୂଲ୍ୟାୟନ କରିଛନ୍ତି । ଏମିତିକି କାଳୀଦାସ, ଭବଭୂତି, ଭରବି ଆଦି କବିମାନଙ୍କର ସଂସ୍କୃତ ସାହିତ୍ୟ କୃତିରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ପରିଦୃଶ୍ୟ ହୁଏ । ସେମିତି କସ୍ୟପ,ଚଣ୍ଡିଦାସ, ତୁଳସୀଦାସ ଇତ୍ୟାଦିଙ୍କ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରେମ ଓ ଭକ୍ତିରସରେ ରସାନ୍ତର ହୋଇଥିଲା । ଇଂରାଜୀ ସାହିତ୍ୟରେ ସେକ୍ସୁଆଲିଟିର ମୋପାପାର୍ଶ୍ଵ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାହିତ୍ୟ ଭିତରେ ପ୍ରେମ ପ୍ରଣୟ ଥିଲା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜୀବନ୍ତ । ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଲେଖକ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଲିଫସ ଏହି ପ୍ରେମକୁ ନେଇ ସାହିତ୍ୟର ଓ କାବ୍ୟର ଖୁବ୍ ଶ୍ରଦ୍ଧା ବହିର ମୂଲ୍ୟାୟନ କରିଛନ୍ତି । ଏମିତିକି କାଳୀଦାସ, ଭବଭୂତି, ଭରବି ଆଦି କବିମାନଙ୍କର ସଂସ୍କୃତ ସାହିତ୍ୟ କୃତିରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ପରିଦୃଶ୍ୟ ହୁଏ । ସେମିତି କସ୍ୟପ,ଚଣ୍ଡିଦାସ, ତୁଳସୀଦାସ ଇତ୍ୟାଦିଙ୍କ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରେମ ଓ ଭକ୍ତିରସରେ ରସାନ୍ତର ହୋଇଥିଲା । ଇଂରାଜୀ ସାହିତ୍ୟରେ ସେକ୍ସୁଆଲିଟିର ମୋପାପାର୍ଶ୍ଵ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାହିତ୍ୟ ଭିତରେ ପ୍ରେମ ପ୍ରଣୟ ଥିଲା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜୀବନ୍ତ । ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଲେଖକ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଲିଫସ ଏହି ପ୍ରେମକୁ ନେଇ ସାହିତ୍ୟର ଓ କାବ୍ୟର ଖୁବ୍ ଶ୍ରଦ୍ଧା ବହିର ମୂଲ୍ୟାୟନ କରିଛନ୍ତି । ଏମିତିକି କାଳୀଦାସ, ଭବଭୂତି, ଭରବି ଆଦି କବିମାନଙ୍କର ସଂସ୍କୃତ ସାହିତ୍ୟ କୃତିରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ପରିଦୃଶ୍ୟ ହୁଏ । ସେମିତି କସ୍ୟପ,ଚଣ୍ଡିଦାସ, ତୁଳସୀଦାସ ଇତ୍ୟାଦିଙ୍କ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରେମ ଓ ଭକ୍ତିରସରେ ରସାନ୍ତର ହୋଇଥିଲା । ଇଂରାଜୀ ସାହିତ୍ୟରେ ସେକ୍ସୁଆଲିଟିର ମୋପାପାର୍ଶ୍ଵ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାହିତ୍ୟ ଭିତରେ ପ୍ରେମ ପ୍ରଣୟ ଥିଲା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜୀବନ୍ତ । ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଲେଖକ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଲିଫସ ଏହି ପ୍ରେମକୁ ନେଇ ସାହିତ୍ୟର ଓ କାବ୍ୟର ଖୁବ୍ ଶ୍ରଦ୍ଧା ବହିର ମୂଲ୍ୟାୟନ କରିଛନ୍ତି । ଏମିତିକି କାଳୀଦାସ, ଭବଭୂତି, ଭରବି ଆଦି କବିମାନଙ୍କର ସଂସ୍କୃତ ସାହିତ୍ୟ କୃତିରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ପରିଦୃଶ୍ୟ ହୁଏ । ସେମିତି କସ୍ୟପ,ଚଣ୍ଡିଦାସ, ତୁଳସୀଦାସ ଇତ୍ୟାଦିଙ୍କ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରେମ ଓ ଭକ୍ତିରସରେ ରସାନ୍ତର ହୋଇଥିଲା । ଇଂରାଜୀ ସାହିତ୍ୟରେ ସେକ୍ସୁଆଲିଟିର ମୋପାପାର୍ଶ୍ଵ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାହିତ୍ୟ ଭିତରେ ପ୍ରେମ ପ୍ରଣୟ ଥିଲା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜୀବନ୍ତ । ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଲେଖକ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଲିଫସ ଏହି ପ୍ରେମକୁ ନେଇ ସାହିତ୍ୟର ଓ କାବ୍ୟର ଖୁବ୍ ଶ୍ରଦ୍ଧା ବହିର ମୂଲ୍ୟାୟନ କରିଛନ୍ତି । ଏମିତିକି କାଳୀଦାସ, ଭବଭୂତି, ଭରବି ଆଦି କବିମାନଙ୍କର ସଂସ୍କୃତ ସାହିତ୍ୟ କୃତିରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ପରିଦୃଶ୍ୟ ହୁଏ । ସେମିତି କସ୍ୟପ,ଚଣ୍ଡିଦାସ, ତୁଳସୀଦାସ ଇତ୍ୟାଦିଙ୍କ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରେମ ଓ ଭକ୍ତିରସରେ ରସାନ୍ତର ହୋଇଥିଲା । ଇଂରାଜୀ ସାହିତ୍ୟରେ ସେକ୍ସୁଆଲିଟିର ମୋପାପାର୍ଶ୍ଵ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାହିତ୍ୟ ଭିତରେ ପ୍ରେମ ପ୍ରଣୟ ଥିଲା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜୀବନ୍ତ । ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଲେଖକ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଲିଫସ ଏହି ପ୍ରେମକୁ ନେଇ ସାହିତ୍ୟର ଓ କାବ୍ୟର ଖୁବ୍ ଶ୍ରଦ୍ଧା ବହିର ମୂଲ୍ୟାୟନ କରିଛନ୍ତି । ଏମିତିକି କାଳୀଦାସ, ଭବଭୂତି, ଭରବି ଆଦି କବିମାନଙ୍କର ସଂସ୍କୃତ ସାହିତ୍ୟ କୃତିରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ପରିଦୃଶ୍ୟ ହୁଏ । ସେମିତି କସ୍ୟପ,ଚଣ୍ଡିଦାସ, ତୁଳସୀଦାସ ଇତ୍ୟାଦିଙ୍କ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରେମ ଓ ଭକ୍ତିରସରେ ରସାନ୍ତର ହୋଇଥିଲା । ଇଂରାଜୀ ସାହିତ

କାଲୋଣ୍ଡର, ରବିବାର, ୨୯ ଜାନୁଆରୀ, ୨୦୨୩

ପ୍ରେମରେ ପ୍ରେମରେ ଗାତି ....(୨୨)

॥ ମିତା ଅନୁଭବ ଟିଏ ॥

୭୦ ପିତା ନାହିଁ ଆଖି ଲୁହ ଯା'ର ସିଏ କି ପାରିବ ହସି, ଦୁଃଖ ମାପି ନାହିଁ ଯେଉଁ ମଣିଷତା ସିଏ କି ଦୁଃଖ ଖୁସି ।

ହସ ଆଉ ଲୁହ ଭିତରେ ଜୀବନ ମିତା ଅନୁଭବ ଟିଏ, ସିଏ ନ କାନ୍ଦିଲେ ହସିବାର ମାନେ ଦୁଃଖ ବା କାହିଁ ସିଏ, ମରଣ ନଥିଲେ ଜୀବନ ମାନେ ଉଆଁସ ରାତିର ଶଶୀ ।

୭୦ ସିନା ଏକା କୁଣ୍ଡଳ ପାରିବ ଜୀବନର ସୁଖ ଦୁଃଖ, ହସିବାକୁ ହୁଏ ଆଖି ଲୁହ ପିତା କେମିତି ଜୀବନଯାକ, ହସୁଥିବା ସେଇ ମଣିଷ ଭିତରେ ସୁଖ ଦୁଃଖ ଅଛି ମିଶି ।

ବିପିନ ମହାନ୍ତି

♥ ୩୩, ଗଡ଼ ମହାବୀର ବିହାର, ରାଧାକୋଳ ଛକ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୨ (ମୋ) ୯୮୬୧୫୪୯୯୯

ଆଲୋଚନା

ବୈବାହିକ ବଳାହାର

ସୁଦୃଢ଼ ପଟ୍ଟନାୟକ

ଓରାଳି, କେନ୍ଦୁଝର
 ମୋ: ୯୯୩୩୭୭୯୧୨୪୪

'ବୈବାହିକ ବଳାହାର' କଣ ? ଏହି 'ବଳାହାର'ର ସଞ୍ଚା-ପତ୍ନୀର ଇଚ୍ଛା ବିରୋଧରେ ବଳପୂର୍ବକ ସହବାସ । ଯଦି କୌଣସି ପତି, ପତ୍ନୀର ଅମଙ୍ଗ ସହୃଦ୍ କୋରଜବନ୍ଦସ ସହବାସ କରେ, ତେବେ 'ବୈବାହିକ ବଳାହାର' ଅଭିଯୋଗ ହୋଇପାରିବ । ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଗ୍ନିକୁ ସାକ୍ଷୀ ରଖି ବିବାହ ବନ୍ଧନରେ ଥିବା ପତିକୁ 'ବଳାହାରୀ' ଭାବେ ଅଭିଯୁକ୍ତ କରାଯିବ ।

ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ- ବୈବାହିକ ଘଟଣାରେ 'ପତ୍ନୀ' ବା ପାତ୍ରତା ଆରମ୍ଭରେ ଆଶ୍ରୟ ନେଇ ପାରିବ କି ? ସେଥିପାଇଁ 'ବଳାହାରୀ' ପତିକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବାର ବିଧାନ ଅଛି କି ? ଯଦି ତାହା ଥାଏ, ତେବେ ଘଟଣା ସମ୍ପର୍କରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ଦେବ କିଏ ? ଆରମ୍ଭ ପାଠ ପଢ଼ାରେ ଏହି 'ମୁକ୍ତଦ୍ୱାର ଭଗବତ' ପୁରା ଅପାଠ୍ୟ । ତଥାପି ଆମ ମନରେ ଏଭଳି କେତେକ ପ୍ରଶ୍ନ ଗୁଡ଼ିକ ରୁଚୁଛି ହେଉଛି । ଆମେ କେତେଟି ତଥ୍ୟ ନେଇ ଆଲୋଚନା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ ।

୨୦୧୭ ମସିହାରେ କର୍ଣ୍ଣାଟକର ଜଣେ ବିବାହିତା ମୁଦତା ନିଜ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ବଳାହାର ଅଭିଯୋଗ ଆଣିଥିଲେ । କର୍ଣ୍ଣାଟକ ହାଇକୋର୍ଟ ଏହାକୁ ବିଚାରଣା କରିବାକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ । ମାତ୍ର ହାଇକୋର୍ଟର ବିଚାରିତ ଶୁଣାଣୀ ବିଚାରିତ ରାଜ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟ ମାମଲାକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏଥି ସହିତ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କର ଏ ବିଷୟରେ ମତାମତ କଣ ତାହା ଲୋଡ଼ିଛନ୍ତି । ସେପଟେ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ ସରକାର, ନିଜ ହାଇକୋର୍ଟ ରାଜ୍ୟ ସତ୍ତାରେ ଅଛନ୍ତି ଓ ବଳାହାରୀ ପତିକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବାକୁ ଅଡ଼ି ବସିଛନ୍ତି । କର୍ଣ୍ଣାଟକ ହାଇକୋର୍ଟ ଏକଥା ବି କହିଛନ୍ତି- ଘଟଣାରେ ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟର ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାର ଆଦେଶ ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ନିଜର ମତାମତ ଦେବାରେ ବିଳମ୍ବ ଘଟାଇଛନ୍ତି ।

ଉପରୋକ୍ତ ଘଟଣାକୁ ଆମେ ଟିକେ ତର୍କମା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ । ଭାରତୀୟ ପିତୃକ କୋଟ ବା ଉର୍ଦ୍ଧିଆନ ପେନାଲ କୋଡ୍- ଆଇପିସିର ଧାରା-୩୩୫ ଅନୁସାରେ 'ବୈବାହିକ ବଳାହାର'କୁ ଏକ 'ବ୍ୟତିକ୍ରମ' ଭାବେ ଧରାଯାଇଛି । ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପତି-ପତ୍ନୀ ମଧ୍ୟରେ ଯୌନ ଶେଷଣ ଓ ବଳପୂର୍ବକ ଯୌନକ୍ରିୟାକୁ ଦଣ୍ଡମୂଳକ ରଖାଯାଇଛି । ଅର୍ଥାତ୍- ପତ୍ନୀ, ନିଜ ପତିକୁ ଯୌନ ସୁଖ ଦେବା ଏକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଭାବେ ପରିଗଣିତ କରାଯାଇଛି । ସମ୍ବନ୍ଧର ଧାରା ୧୪ ଓ ୨୧ରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣିଷକୁ ସମାନତା, ସ୍ୱାଧୀନତା ଓ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଆଧୁକାର ଦିଆଯାଇଛି । ମାତ୍ର ୩୩୫ ପିତୃକ ଧାରାରେ 'ବୈବାହିକ ବଳାହାର'କୁ 'ଅପରାଧ' ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇନାହିଁ । ୨୦୧୨ ମସିହାରେ ଦିଲ୍ଲୀରେ ଘଟିଥିବା 'ନିର୍ଦ୍ଦା' ଗଣ ଧର୍ଷଣ ଓ ହତ୍ୟା ମାମଲା ପରେ ଆରମ୍ଭରେ ଅବଶ୍ୟ କେତେକ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଛି । ସଂଶୋଧନରେ କୁହାଯାଇଛି - କେବଳ ୧୮ ବର୍ଷରୁ କମ ବୟସର ପତ୍ନୀ ହିଁ ପତି ବିରୋଧରେ 'ବଳାହାର' ଅଭିଯୋଗ ଆଣି ପାରିବେ । ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ- ଯଦି ଜଣେ ଅଧର ବର୍ଷର ବାଳିକାକୁ ବଳାହାର କଲେ 'ପୋଲିସ' ଭଳି କଠୋର ଆରମ୍ଭ ଲାଗୁ ହେଉଛି, ସମାନ ବୟସର ଜଣେ ବିବାହିତା ମୁଦତାକୁ ବଳାହାର କଲେ, ସେହି କଠୋର ଆରମ୍ଭ ଲାଗୁ ହେବ ନା କୋଡ଼ିକ କରାଯିବ ? ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି- ଜଣେ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷର ବିବାହିତା ମୁଦତାକୁ ପତି ଯଦି ବଳପୂର୍ବକ ସହବାସ କରେ, ତାହେଲେ ପତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ବୋଲି ଧରାଯିବ କାହିଁକି ? ଭାରତରେ ଚିତ୍ରିତ ଶାସନ ଅମଳକୁ ବିବାହକୁ 'ସର୍ବ-ସର୍ବୋତ୍ତମ' ବା ନାରୀ-ସ୍ୱାମୀର ଅଧୀନକୁ 'ସେବା ପ୍ରଦାନକାରୀ' ଭାବେ ବିଚାର କରାଯାଇଛି । ଏହାକୁ ବିଭିନ୍ନ ଧର୍ମ-ଧର୍ମାନ୍ତରୀ ଗୁରୁ ମଧ୍ୟ 'ବାମନ ଧର୍ମ' ଭାବେ ମାନି ନେବାର ନିୟମ କହିଛନ୍ତି ।

ନିଉଜିଲାଣ୍ଡ, କାନାଡ଼ା, ଇସ୍ରାଏଲ, ଫ୍ରାନ୍ସ, ରଷିଆ ଆଦି ଦେଶରେ ବୈବାହିକ ବଳାହାରକୁ ଏକ ଗୁରୁତର ଅପରାଧ ଭାବେ ବିଚାର କରାଗଲାଣି । ସେଥିପାଇଁ ବଳାହାରୀକୁ ମଧ୍ୟ ବର୍ଷ ବର୍ଷ କେଲବନ୍ଦ ସହିତ ବିପୁଳ ଅର୍ଥ କରିମାନା ରହିଛି । କାଟିଏଠା ପ୍ରପୁଲ୍ଲେସନ୍ ଫୁଲ୍ ସଦୃଶ ଅନୁସାରେ- ବିଶ୍ୱର ୧୫୭ ୪୯ ବର୍ଷ ବୟସ ସମାନ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବିବାହିତା ମହିଳାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ତୃତୀୟାଂଶ ପତିକଠାରୁ ମାତ୍ର ଖାଲ ବଳାହାରୀ ଶିକାର ହେଉଛନ୍ତି । ଏହି ମହିଳାଙ୍କର କାମକୁ ସ୍ୱାମୀକୁ 'ଯୌନ ସେବା' ଯୋଗାଇବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଭାରତର ଆରମ୍ଭ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଓ ସାମାଜିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ନିୟମ ପ୍ରଚଳିତ ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ତେବେ କର୍ଣ୍ଣାଟକର ଯେଉଁ ମୁଦତା ସାହସ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରି ପତିକ ବିରୋଧରେ ଅଭିଯୋଗ ଆଣିଛନ୍ତି, ତାର ବିଚାରର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଯଦି ଆରମ୍ଭରେ ଅତୀତରେ କୌଣସି ନିୟମ ରଖାଯାଇନାହିଁ, ତାହେଲେ ଏବେଠୁ ସେଥିପ୍ରତି ନିୟମ ତିଆରି କରାଯିବା ବରକାର । ଅନେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଦ୍ୟ ପ୍ରାମ୍ୟ କରକରେ ପତ୍ନୀ 'ଯୌନ ଦାସୀ' ପାଳିତା ଏକ ପରମ୍ପରାରେ ପରିଣତ ହୋଇଯିବ । କେବଳ ଯେ ପତ୍ନୀକୁ ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମୁଦତାର ଉପରେ ବିରୋଧରେ ବଳାହାର କରାଗଲେ 'ଧର୍ଷଣ' ଅଭିଯୋଗ ଆସିବ ତା ନୁହେଁ, କେତେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ବି ଘଟିବ । ଆରପିସି- ୩୩୫ ଧାରାରେ କୁହାଯାଇଛି- ଜଣେ ପାତ୍ରତା ଯୌନ କ୍ରିୟା ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ବି ପୁରୁଷ ବିରୋଧରେ ବଳାହାର ଅଭିଯୋଗ ଆଣିହେବ । ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲା-୧) କୌଣସି ମୁଦତାକୁ ଭୟଭୀତ କରାଇ କିମ୍ବା ହତ୍ୟା ଧମକ ଦେଇ ଯଦି ସହମତି ଲୋଡ଼ି ଯାଉଥାଏ । ୨) କୌଣସି ପୁରୁଷକୁ 'ସ୍ୱାମୀ' ଭାବେ ଚିତ୍ରିତ କରି ଭ୍ରାତ୍ର ଧାରଣା ଦିଆଯାଉଥାଏ । ୩) ସମାନ ସହୃଦ୍ ହେବାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶରେ ବିବାହ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଦେଉଛନ୍ତି ନା ନୁହେଁ କେବଳ ଯୌନକ୍ରିୟା ପାଇଁ ତାହା କରିଛନ୍ତି, ତାହା କିଏ କହିବ ?

ଏକତ୍ର ଛୋଟ ଭଦ୍ରାହରଣଟିଏ ଦେଇ ଧ୍ୟ ସ୍ତେଷ କରାଯିବ । ହରିଆଶା ରଞ୍ଜନ ମୁଦତା ସକ୍ଷୀ ଭ୍ରମଣରେ ଯାଇଥିବା ବେଳେ ସୁନ୍ଦର ମୁଦକକୁ କାରରେ ଅପହରଣ କରି ନେଲେ । କାର ମଧ୍ୟରେ ମୁଦକକୁ ମଦ୍ୟପାନ ସହିତ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଉନ୍ନତକର ଔଷଧ ସେବନ କରାଇ ସାରା ରାତି ବଳାହାର କଲେ । ପରେ ମୁଦକର ହାତ ଗୋଡ଼ ବାନ୍ଧି ଏକ ନିକାଟିଆ ଦୁବାରେ ପକି ଦେଲେ । ଗୁରୁତର ଅପହରଣ ସହକାରେ ଅଭିଯୋଗ କଲେ । ଅଭିଯୋଗ ଆଧାରରେ ଯୁକ୍ତି କଲେ- ୪ ଜଣ ମୁଦତା କଣେ ମୁଦକକୁ ଗଣ ଧର୍ଷଣ କଲେ । କେଉଁ ଆରମ୍ଭରେ କେଉଁ ଦତ୍ତା ଲାଗୁ ହେବ, ତାହା ଏଯା-ର୍ଷ ଲେଖା ହୋଇନି । ଠିକ୍ କଥା । ଆମର ପ୍ରଶ୍ନ- ଯଦି ଜଣେ ପତ୍ନୀ, ପତିର ଇଚ୍ଛା ବିରୋଧରେ ଯୌନକ୍ରିୟା କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟକରେ, ତେବେ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ 'ବୈବାହିକ ବଳାହାର' ମାମଲା ଗୁରୁ ହୋଇ ପାରିବ କି ? ଏ ଭରଣ ଆମକୁ ଦେବ କିଏ ??? ♥

ତା' ଛଡ଼ା ସାରା ପୃଥିବୀର ଲୋକେ ଅଶୁ ମୁକ୍ତ ବିଭାଷିକା ସମ୍ପର୍କରେ ଅଧିକ ଅଧିକ ସଚେତନ ହେଉଥିବାବେଳେ ଭାରତର ଏ ନିଆଁଗିଳା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କାହିଁକି ? କ୍ଷେପଣାସ ଚିଆରି କରି ଭାରତ କାହାକୁ ହରାଇବାକୁ ଯାଉଛି ?

ଯେଉଁ ବିଷମ ସମର ଆରମ୍ଭ ହେଲାମାତ୍ରେ ପୃଥିବୀବନ୍ଧୁ ମାନବସତ୍ୟତା ନିଷ୍ଠ ହୋଇଯିବା ଅବଧାରିତ, ସେଇ ସମର ଲାଗି ନିଜକୁ ସଜ୍ଜିତ କରିବା କେଉଁ ଧରଣର ମୂର୍ତ୍ତୀ ?

ଧ୍ୟ ସର ସେଇ ମହାଯତ୍ନରେ ଭାରତ କାହା ସହିତ ଟକ୍କର ଦେବ ? କାହାକୁ ଧ୍ୟ କରିବ ? କ୍ଷେପଣାସ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଭାରତ ନିଜ ଦେଶକୁ କ୍ଷେପଣାସ ଆକ୍ରମଣରୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବ ?

ଅଶୁମୁଖର ଭୟାବହତା ସମ୍ପର୍କରେ ସାରା ପୃଥିବୀ ସ୍ତବ୍ଧ ହୋଇଲେ କରୁଥିବାବେଳେ ଭାରତ କାହିଁକି ଏଥିରେ ଆଗଭ୍ରମି ! ଇତିହାସ ଅଟକି ରହିଛି ।

ସବୁରି କଣ୍ଠରେ ଆଜି ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନ ମୁଖ ନା ଗାଣି ? ଘାଟୀ ନା ମାଟି ?

॥ ତ-ବି-ଶ ॥

ଅଞ୍ଜଳି ପଟ୍ଟନାୟକ ଓ ପୁଅ ମହାନ୍ତି ଠେଳା ଭିକ୍ଷାରେ ବସି ଘାଟୀ ଦେଖିବାକୁ ଚାଲିଥିଲେ ।

ଅଞ୍ଜଳିର ଜନ୍ମମାଟି ବାଲିଆପାଳ ନୁହେଁ । ଅନ୍ୟତ୍ର ତେବେ ଏଇ ତହସିଲ ଅଫିସରେ ଏକତା ତା ବାପା କାମ କରୁଥିଲେ । ପ୍ରାୟ ଆଠ-ଦଶବର୍ଷ ଧରି ସେମାନେ ଏଭଳି ଥିଲେ । ସେ ଅନେକଦିନ ଚଳଇ କଥା । ସେତେବେଳେ ବାଲିଆପାଳ ଏକ ବଡ଼ ଗ୍ରାମଠାରୁ ଅଧିକ କିଛି ନଥିଲା । ତେଣୁ ବାଲିଆପାଳ ପ୍ରତି ଠାରୁ ସବୁଦିନ ଏକ ଅବୋଧ ଆକର୍ଷଣ ଅଛି । ଆଜି ସେ ଏକ ବିଶେଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନେଇ ଯାଉଛି ।

କ୍ଷେପଣାସ ଘାଟୀ ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ବିଶେଷ ସହଜ ସେ ଲେଖୁଛି । ସେଥିପାଇଁ ବାଲିଆପାଳ ଯାଇ ଲୋକମାନଙ୍କ ମତାମତ ନିବନ୍ଧନ କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସେମାନଙ୍କ ମାନସିକତା ସମ୍ପର୍କରେ ଜାଣିବା ତାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଘାଟୀ ଅଞ୍ଜଳି ପରିଚୟରେ ସେଇ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ବିଗ୍ରା ।

ପୁଅ ତାର ବାନ୍ଧବୀ ।

ଦୁଇଜଣ ଗଡ଼କାଳି ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ବସୁଲୁ ସିନୁଲିଆଠାରେ ଓହ୍ଲାଇ ଛତିନ୍ଦ୍ରା ଗ୍ରାମର ଭୋକାରାମ ପାତ୍ରଙ୍କ ଘରେ ଅତିଥି ହୋଇଥିଲେ । ଭୋକାରାମ ସାର୍ ଅଞ୍ଜଳିର ଶିକ୍ଷକ ଥିଲେ । ସେଇ ସୁତ୍ରରେ ପରିଚୟ ଓ ଆତ୍ମାୟତା । ଏତେବର୍ଷ ପରେ ମଧ୍ୟ ସେ ଆତ୍ମାୟତାର ରଙ୍ଗ ମଳିନ ହୋଇନି ।

ଅଞ୍ଜଳିର ପେଷା ସାମାଜିକତା । କିନ୍ତୁ ଘାଟୀ ଅଞ୍ଜଳି ଦେଖିବା ପଛରେ ତାର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଟିଏ ମଧ୍ୟ ଅଛି । ଯେଉଁ ମାଟି ନେଇ ସାରା ଭାରତରେ ତହଲ ପଡ଼ିଯାଇଛି, ଯେଉଁ ମାଟି ପାଇଁ ବାଲିଆପାଳବାସୀ ଦାସୀ ଚାରିବର୍ଷଧରି ସଂଗ୍ରାମ କରି ଆସୁଛନ୍ତି, ସେଇ ମାଟିକୁ ଥରେ ନିଜ ଆଖିରେ ଦେଖିଆସିବା ପାଇଁ ସେ ଆଜି ଯାଉଛି ।

ସିନୁଲିଆ ବଜାରରୁ ଛତିନ୍ଦ୍ରା ପ୍ରାୟ ୪କିମି ରାସ୍ତା ହେବ । ସେଠାରୁ ସେଇ ଘଣ୍ଟ ଦୁଇବାଇଦିନ ବାହାରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ଦୁଇପାଖେ ଖାଲି କିଆରୀର ଆଉ ଗଛରେ ଭର୍ତ୍ତି । ଆଉ ନିରକ୍ଷ୍ମ ନିଷ୍ଠୁ ଅଞ୍ଜଳିର । ଗାଆଁ ରହିରେ ରାତି ଯେ ଏତେ ଶାନ୍ତ, ଏତେ ନିଶ୍ଚଳ ସେ ଅନେକ ଦିନୁ ଭୁଲିଛି ।

ରାସ୍ତାରେ ଶହଶହ ସାଇକେଲ ଚଢ଼ାଳୀ । କିଏ ପରକ୍ ଭାଣି ଆଣୁଛି ତ କିଏ ମାଛୁଡ଼ି ଆଣୁଛି । କିଏ ବା ସମୁଦ୍ରକୂଳରୁ ଝାଉଁଳାଠାରୁ ସାଇକେଲରେ ନଦି ଆଣୁଛି । ଗୋଟି ପଡ଼ି ରାସ୍ତା ବଡ଼ ଅସମତୁଳ ଶିକ୍ଷକ ଥିଲେ । ସେଇ ସୁତ୍ରରେ ପରିଚୟ ଓ ଆତ୍ମାୟତା । ଏତେବର୍ଷ ପରେ ମଧ୍ୟ ସେ ଆତ୍ମାୟତାର ରଙ୍ଗ ମଳିନ ହୋଇନି ।

ଅଞ୍ଜଳିର ପେଷା ସାମାଜିକତା । କିନ୍ତୁ ଘାଟୀ ଅଞ୍ଜଳି ଦେଖିବା ପଛରେ ତାର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଟିଏ ମଧ୍ୟ ଅଛି । ଯେଉଁ ମାଟି ନେଇ ସାରା ଭାରତରେ ତହଲ ପଡ଼ିଯାଇଛି, ଯେଉଁ ମାଟି ପାଇଁ ବାଲିଆପାଳବାସୀ ଦାସୀ ଚାରିବର୍ଷଧରି ସଂଗ୍ରାମ କରି ଆସୁଛନ୍ତି, ସେଇ ମାଟିକୁ ଥରେ ନିଜ ଆଖିରେ ଦେଖିଆସିବା ପାଇଁ ସେ ଆଜି ଯାଉଛି ।

ସିନୁଲିଆ ବଜାରରୁ ଛତିନ୍ଦ୍ରା ପ୍ରାୟ ୪କିମି ରାସ୍ତା ହେବ । ସେଠାରୁ ସେଇ ଘଣ୍ଟ ଦୁଇବାଇଦିନ ବାହାରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ଦୁଇପାଖେ ଖାଲି କିଆରୀର ଆଉ ଗଛରେ ଭର୍ତ୍ତି । ଆଉ ନିରକ୍ଷ୍ମ ନିଷ୍ଠୁ ଅଞ୍ଜଳିର । ଗାଆଁ ରହିରେ ରାତି ଯେ ଏତେ ଶାନ୍ତ, ଏତେ ନିଶ୍ଚଳ ସେ ଅନେକ ଦିନୁ ଭୁଲିଛି ।

ରାସ୍ତା ଦୁଇକଡ଼ରୁ ବିଗତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଗିଯାଇଛି ଧାନଗଛର ଶାଗୁଆ କ୍ଷେତ । ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର ସବୁଜ ଆମର । ପ୍ରଥମ ଅଶ୍ୱିନର କ୍ଷୀର ଡୋଳିରୁ ଧାନଗଛର ନିଶ୍ଚଳ ନିବିଡ଼ ପରିପୁଷ୍ଟ ।

ଏକତ୍ର ଖୋଳସାପାଣି । ଏଠି ଜମି ଜମି ନୁହେଁ, ସୁନାଥାଳି । ଏସବୁ ବିଳ ଘାଟୀ ମାନଚିତ୍ର ଭିତରେ ରହିଛି । ସକାଳର ମୁହୂର୍ତ୍ତଦିନରେ ଧାନଗଛରେ ତରଳ ଖେଳିଯାଉଛି । ଶାଗୁଆ ଚାମର ଭଳି ଦିଶୁଥିବା ସେଇ ଘଣ୍ଟ ଗଛସବୁ ପରସ୍ପର ଭିତରେ ଲୋଟିଯାଉଛନ୍ତି । ସତେ ଅବା ଗାଁ ଭୂଇଁର ଝିଅକୁଆସୁଣୀ, ସାକାକୋଡ଼ୁକରେ ପରସ୍ପର ଭିତରେ ଗଢ଼ିଯାଉଛନ୍ତି ।

ଅଞ୍ଜଳି, ସୁଧାଙ୍କର ପଲକ ପଡ଼ୁନଥିଲା । ମେତେବୁର ଦୃଷ୍ଟି ଯାଉଛି, ଶାଗୁଆ ଜନ

ପୁଷାଞ୍ଜଳି ନାୟକ

♥ କେଲରୋଡ଼, ବାଲେଶ୍ୱର-୧
 (ମୋ) ୯୨୩୭୯୫୪୯୯୭୩

ଏ ଉପନ୍ୟାସର ରଚନାକାଳ ପ୍ରାୟ ୧୫/୧୬ ବର୍ଷ ତଳେ ଯେତେବେଳେ ବାଲିଆପାଳରେ ଘାଟୀ-ବିରୋଧ ଆନ୍ଦୋଳନ ତୀବ୍ର ରୂପ ଧାରଣ କରିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟକ୍ରମେ ଏ ଉପନ୍ୟାସଟି ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ବହୁତ ଡେରି ହୋଇଗଲା । ତେବେ ଏ ସୌଭାଗ୍ୟର କଥା ଯେ ଯାହା ମୁଁ ଉପନ୍ୟାସରେ ଉଦାହରଣ କରିଥିଲି, ତା ସତ ହୋଇଗଲା । ମା ପାଖରେ ପୁଅ ହାର

ମାନିବା ଭଲ ମାଟି ପାଖରେ ଘାଟୀ ହାର ମାନିଲା । ଏ ଉପନ୍ୟାସ ଘାଟୀ ଆନ୍ଦୋଳନର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବିବରଣୀ ନୁହେଁ କିମ୍ବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥ୍ୟାଗ୍ରଣୀ ନୁହେଁ । ଅନେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମୁଁ କଳ୍ପନାର ଆଶ୍ରୟ ନେଇଛି । ଯେଉଁମାନେ ଦୀର୍ଘ ଚାରିବର୍ଷ ଧରି ମାଟିକୁ ଅତନ୍ତ୍ର ପହରା ଦେଇ ଇତିହାସର ଗତିକୁ ବଦଳାଇଦେଲେ, ସେଇ ବାଲିଆପାଳବାସୀଙ୍କୁ ଏ ଉପନ୍ୟାସ ଅର୍ପଣ କରୁଛି । -ଲେଖିକା

ଯାଇଥିଲା । ଜନଶୂନ୍ୟ, ନିର୍ଜନ ପଥ । ସିରିସିରି ପବନ । ଅଭୂତ ଏକ ଶାନ୍ତ ବାତାବରଣ । ସାର୍ଲ ଘରେ ପହଞ୍ଚୁ ପହଞ୍ଚୁ ସେମାନେ ନିଦ୍ରାରେ ଅଚେତନ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ସକାଳୁ ଉଠି, ନିତ୍ୟକର୍ମ ସାରି, ଭାତ ଖାଇ ଦୁଇ ସଖା ବାହାରିଥିଲେ ।

ଆଗରେ ସାର୍ ଚାଲିଛନ୍ତି । ସାଇକେଲରେ । ଗୋଟିଏ ପୁଷିକ ଅଳିରେ ମୁହିଁ, କାନ୍ତୁଡ଼ି । ରାସ୍ତା ଲାଗି ଜଳଖୁଆ ।

ଛତିନ୍ଦ୍ରାଠାରୁ ପୁରୀଯାଏ ପ୍ରାୟ ୧୪କି.ମି ରାସ୍ତା । ଯିବା ଆସିବା ପାଇଁ ଗୋଟାଏ ମାତ୍ର ମାଟି ରାସ୍ତା । ଗୋଟାଏ ପାଖ ଗୋଟି ପଡ଼ିଛି । ଘାଟୀ ହେବାର ନିଷ୍ପତ୍ତିଠାରୁ ସରକାର କୁଆଡ଼େ ରାସ୍ତାରେ ଗୋଡ଼ି, ଗୋଟି ପକାଇଥିଲେ । ପିତୃ ପଡ଼ିଥାଆ । ଲୋକେ ବାଧା ଦେବାକୁ ସେ କାମ ଅଟକି ରହିଛି ।

ତିନିଦିନିଖଣ୍ଡ ଗାଁ ପାରିହେଲେ କୋଷ୍ଠ କେନାଳ । ତାକୁ ପାରି ହେଲେ କାଳୁପଦା ଗାଆଁ । ତାପରେ ଆହୁରି ଅନେକ ଅନେକ ସରକାରୀ ପୁସ୍ତକାଳୟ । ସୁବର୍ଣ୍ଣରେଖା ଯେଉଁଠି ସମୁଦ୍ରରେ ମିଶିଛି ।

ରାସ୍ତାରେ ଶହଶହ ସାଇକେଲ ଚଢ଼ାଳୀ । କିଏ ପରକ୍ ଭାଣି ଆଣୁଛି ତ କିଏ ମାଛୁଡ଼ି ଆଣୁଛି । କିଏ ବା ସମୁଦ୍ରକୂଳରୁ ଝାଉଁଳାଠାରୁ ସାଇକେଲରେ ନଦି ଆଣୁଛି । ଗୋଟି ପଡ଼ି ରାସ୍ତା ବଡ଼ ଅସମତୁଳ ଶିକ୍ଷକ ଥିଲେ । ସେଇ ସୁତ୍ରରେ ପରିଚୟ ଓ ଆତ୍ମାୟତା । ଏତେବର୍ଷ ପରେ ମଧ୍ୟ ସେ ଆତ୍ମାୟତାର ରଙ୍ଗ ମଳିନ ହୋଇନି ।

ଅଞ୍ଜଳିର ପେଷା ସାମାଜିକତା । କିନ୍ତୁ ଘାଟୀ ଅଞ୍ଜଳି ଦେଖିବା ପଛରେ ତାର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଟିଏ ମଧ୍ୟ ଅଛି । ଯେଉଁ ମାଟି ନେଇ ସାରା ଭାରତରେ ତହଲ ପଡ଼ିଯାଇଛି, ଯେଉଁ ମାଟି ପାଇଁ ବାଲିଆପାଳବାସୀ ଦାସୀ ଚାରିବର୍ଷଧରି ସଂଗ୍ରାମ କରି ଆସୁଛନ୍ତି, ସେଇ ମାଟିକୁ ଥରେ ନିଜ ଆଖିରେ ଦେଖିଆସିବା ପାଇଁ ସେ ଆଜି ଯାଉଛି ।

ସିନୁଲିଆ ବଜାରରୁ ଛତିନ୍ଦ୍ରା ପ୍ରାୟ ୪କିମି ରାସ୍ତା ହେବ । ସେଠାରୁ ସେଇ ଘଣ୍ଟ ଦୁଇବାଇଦିନ ବାହାରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ଦୁଇପାଖେ ଖାଲି କିଆରୀର ଆଉ ଗଛରେ ଭର୍ତ୍ତି । ଆଉ ନିରକ୍ଷ୍ମ ନିଷ୍ଠୁ ଅଞ୍ଜଳିର । ଗାଆଁ ରହିରେ ରାତି ଯେ ଏତେ ଶାନ୍ତ, ଏତେ ନିଶ୍ଚଳ ସେ ଅନେକ ଦିନୁ ଭୁଲିଛି ।

ରାସ୍ତା ଦୁଇକଡ଼ରୁ ବିଗତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଗିଯାଇଛି ଧାନଗଛର ଶାଗୁଆ କ୍ଷେତ । ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର ସବୁଜ ଆମର । ପ୍ରଥମ ଅଶ୍ୱିନର କ୍ଷୀର ଡୋଳିରୁ ଧାନଗଛର ନିଶ୍ଚଳ ନିବିଡ଼ ପରିପୁଷ୍ଟ ।

ଏକତ୍ର ଖୋଳସାପାଣି । ଏଠି ଜମି ଜମି ନୁହେଁ, ସୁନାଥାଳି । ଏସବୁ ବିଳ ଘାଟୀ ମାନଚିତ୍ର ଭିତରେ ରହିଛି । ସକାଳର ମୁହୂର୍ତ୍ତଦିନରେ ଧାନଗଛରେ ତରଳ ଖେଳିଯାଉଛି । ଶାଗୁଆ ଚାମର ଭଳି ଦିଶୁଥିବା ସେଇ ଘଣ୍ଟ ଗଛସବୁ ପରସ୍ପର ଭିତରେ ଲୋଟିଯାଉଛନ୍ତି । ସତେ ଅବା ଗାଁ ଭୂଇଁର ଝିଅକୁଆସୁଣୀ, ସାକାକୋଡ଼ୁକରେ ପରସ୍ପର ଭିତରେ ଗଢ଼ିଯାଉଛନ୍ତି ।

ଅଞ୍ଜଳି, ସୁଧାଙ୍କର ପଲକ ପଡ଼ୁନଥିଲା । ମେତେବୁର ଦୃଷ୍ଟି ଯାଉଛି, ଶାଗୁଆ ଜନ

ତପ ହିଁ ତପାଗ

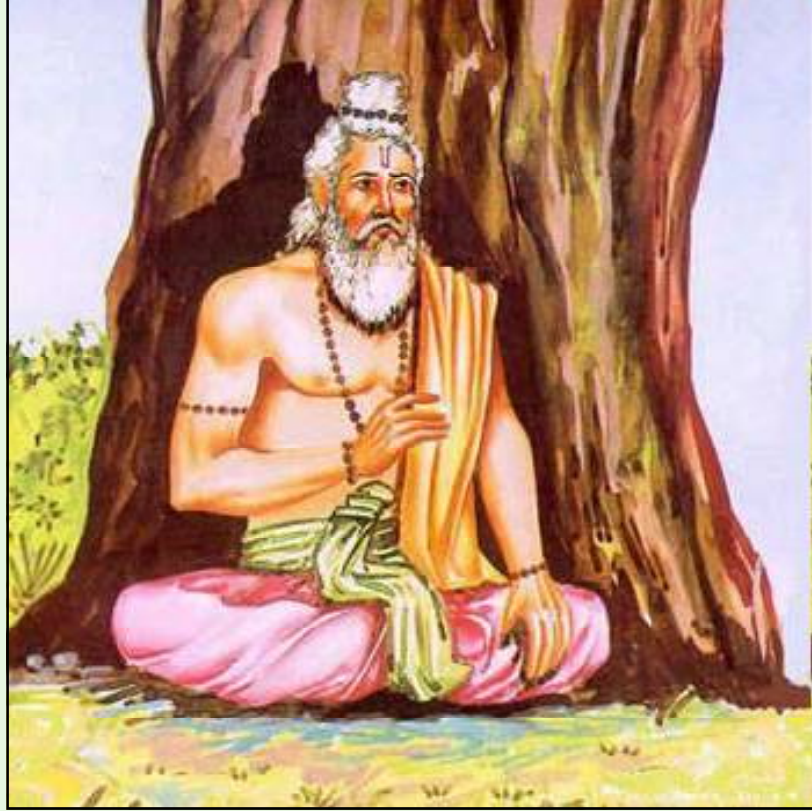

ନଗେନ୍ଦ୍ର ନାଥ ପଟ୍ଟନାୟକ

ଗର୍ଭ ସଂହିତାର ରଚୟିତା ମହର୍ଷି ଗାର୍ଗ୍ୟେଣ ଥିଲେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ଜଣେ ପ୍ରଚୁଷ୍ଟ ବିଦ୍ୱାନ । ସମୟେ ସମୟେ ରଷି ମହର୍ଷି ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁଜନ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଛୁଟି ଆସୁଥିଲେ ନିଜ ମନ ଭିତରେ ଜାଣି ଉଠୁଥିବା ଜିଜ୍ଞାସାର ସମାଧାନ ନିମନ୍ତେ । ସେମିତି ଶୌନକାଦି ମୁନୀ ଥରେ ସେଠାରେ ପଦାର୍ପଣ କଲେ ତାଙ୍କ ସାମ୍ନି ଲାଭ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ । ସେ ପ୍ରଶ୍ନ ଚିତ୍ତରେ ପ୍ରଶ୍ନକଲେ -ମହର୍ଷି, ଧର୍ମର ସାରତତ୍ତ୍ୱ କଣ ?

ମହର୍ଷି ଦେଖ ପ୍ରା'କଳ ଭାବରେ ଦୁଃଖାଇଲେ- ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସତ୍ୟ, ଅହିଂସା ଓ ସଦାଚାର ନୀତି ଅନୁସରଣ କରେ ଏବଂ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମକୁ ନିଷ୍ଠାର ସହିତ ନିଷ୍ଠାଦନ କରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ହିଁ ପ୍ରକୃତରେ ଧର୍ମାତ୍ମା, ପୁଣ୍ୟାତ୍ମା । ପ୍ରାଣୀମାତ୍ରର ସର୍ବାଙ୍ଗୀନ କଳ୍ୟାଣ ସାଧନା କରିବା ହିଁ ପରମ ଧର୍ମ ।

ଶୌନକାଦି ରଷି ପୁଣି ଜିଜ୍ଞାସା

କଲେ -ମହର୍ଷି ! ତା'ହେଲେ ତପସ୍ୟାର ଅର୍ଥ କ'ଣ ?

ମହର୍ଷି ଉତ୍ତର ଦେଲେ-ତପ ବା ତପସ୍ୟାର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ତପାଗ, ଚିତ୍ତିଷା ।

ରାଷ୍ଟ୍ରସାରା ଗାତରେ ଭର୍ତ୍ତି । ଭିକ୍ଷାକୁ ସେମାନେ ଓହ୍ଲାଇପଡ଼ିଲେ । ଭିକ୍ଷା ଚାଣିନେବାକୁ ହେବ ।

ଏ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ପାଦ ବ୍ୟତୀତ ସାଇକେଲ ହିଁ ଯାତାୟତର ଏକମାତ୍ର ମାଧ୍ୟମ । ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ବୋହୁଟିଏ ଓବାଲୁଗାରେ କଳସା କାଖେଇ ଆସୁଛି । ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଓଢ଼ଣା ଚାଣିଦେଲା ।

ସେମାନେ ଅଟକିଗଲେ । ଆଗରେ ଚେକଗେଟ । ବିରାଟ ଏକ କାଠରକ୍ଷିରେ ରାସ୍ତା ବନ୍ଦ । ସେଇ କାଠ ଦେହରେ ଲାଗିଥିବା ଗୋଟିଏ କାଠ ପଟାରେ ଲେଖା ହୋଇଛି, "ଏ ମାଟି ମାଆର । ଏ ସମୁଦ୍ର ଆମର । ସରକାରୀ ଗାଡ଼ି ଓ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଲାଗି ନିଷିଦ୍ଧାଞ୍ଚଳ ।"

ସେମାନଙ୍କ ଦେହରେ ହଠାତ୍ ଯେମିତି ଚିତ୍ତିତପ୍ରବାହ ଖେଳିଗଲା । ଗତ ଚାରିବର୍ଷ ହେଲା ଏଇ ମାଟିର ବାସିଯାମାନେ ଏଇଠାରେ ଇତିହାସକୁ ଅଟକାଇ ରଖିଛନ୍ତି ।

ବାରମ୍ବାର ସରକାରୀ ଲୋକ ଆସିଛନ୍ତି । ସରକାରୀ ଗାଡ଼ି ଆସିଛି । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏଇଠାରୁ ଫେରିଯାଇଛନ୍ତି ।

ଟିକେ ଆଗରେ କେଉଁ ମୁଗର ବିରାଟ ବରଗଛଟିଏ । ଓହଲ ସବୁ ଲମ୍ବି ମାଟିରେ ମିଶିଯାଇଛି । କେଉଁଟି ମୂଳ, କେଉଁଟି ଓହଲ ଜାଣିବା କଷ୍ଟକର । ତାର ଛାଇରେ ଅନେକ ସାଇକେଲ ଆଉ ଗୋଟାଏ ଯୋଡ଼ାଏ ଠେଲାନିକସା ।

ବହି ସମୀକ୍ଷା

ଚେନାଏ ସଫେଦ ଆକାଶ

ସୋରି ହେବା ଆଗରୁ, ସେଇ କଳକଳିତ ଅଧାୟନ ପରିସମାପ୍ତି ପୂର୍ବରୁ ନିଜ ଭିତର ପୃଥ୍ଵୀକୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଠାକୁରାଣୀ ମରିଯିବା ଶ୍ରେୟସ୍ଵର ଥିଲା !!

ଗଜ୍ଞ ‘ଅନ୍ଧକ’ ଅଛୁଆଁ ଭେଦଭାବକୁ କେହିତ କରି ଗତି ଉଠିଥିବା କାହାଣୀ ଚିତ୍ଵାର କରି କହୁଛି ଆମ ସମାଜର ମଣିଷ ପଣିଆ ଏବେ ବି କେତେ ନିମ୍ମରାମୀ ଅଛି ।

ଶିଶୁର ମନ ଠିକ୍ ଚା’ ପରି ସରଳ, ନିଷ୍ଠାପ ବନ୍ଦ ନିର୍ମଳ । ଶିଶୁମନ ଏକ ବିଚିତ୍ର ବସ୍ତୁ ନା ନିନିଷ ନା ଭ୍ରମ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଥିବା କୁହୁଡି ? କ’ଣ କହେ, କେବେ କ’ଣ କେମିତି କରେ ତା’ର ମନ, କହିବା ମୂର୍ଦ୍ଧଳ ! ଶିଶୁମନକୁ ଆଧାରିତ କରି କାହାଣୀ ଲେଖିବା ଏକ କଷ୍ଟକର ବ୍ୟାପାର । ଖାଲି ଲେଖୁ ପକେଇଲେ ତ ହେବ ନାହିଁ; ପାଠକର ମନସ୍ତତ୍ତ୍ଵକୁ ଆୟୋଜିତ କରିବା ସହ ବିଭିନ୍ନ ମୋଡ୍ ଭିତରେ ପାଠକର ନିଜସ୍ଵ ଶିଶୁମନକୁ ନେଇ କୁଟୁକାଳି ଖେଳେଇ ପାରିବା ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସର୍ଦ୍ଦଳ । ଲେଖିକା ସେଇ ଚମତ୍କାର ମନସ୍ତାତ୍ତ୍ଵକୁ ଆଧାରିତ କରି ସୁନ୍ଦର ଦୁଇଟି କାହାଣୀ ଲେଖୁଛନ୍ତି ‘ରଞ୍ଜଣୀ’ ଏବଂ ‘ଚେନାଏ ସଫେଦ ଆକାଶ’ ।

ଇଚ୍ଛା ଏକ ଅଧିକ ସାଗର ସମ । ଆଉ ସେଇ ସାଗର ଯଦି ପ୍ରେମର ଲହଡ଼ିରେ ଉଡ଼ୁବୁଡ଼ୁ ହେଉଥିବ, ତେବେ ମନ କୁଳ ଲୟି ଯିବା ସ୍ଵାଭାବିକ । ଇଚ୍ଛାରେ ବଶବର୍ତ୍ତୀ ମନ ପ୍ରେମରେ ଶର୍ଣ୍ଣା କୁ ଜନ୍ମଦେଇ ଥାଏ ଆଉ ଶର୍ଣ୍ଣାକୁ ଅଭିମାନ ନିଜ ପଶରତ ପସରା ମେଲି ଦିଏ । ଏମିତି କିଛି ପୁଷ୍ପକୁମ୍ଭିକୁ ନେଇ ଗାଳ୍ପିକା ସର୍ଦ୍ଦଳ କରିଛନ୍ତି ଏକ କବୀ ପଦ୍ମିନୀ ଅର୍ଥମନର ଗହନକଥା ଗଜ୍ଞ ‘ରଞ୍ଜଣୀ’ରେ ।

କେଜେମା ସୁଦ୍ଧାକ ସତରେ ବଦମାସ ଥିଲେ । ନିଜେ ତ ଏକଦିନ ଖେଳି ନଥିଲେ, ତେଣୁ ନାଚୁଣୀମାନଙ୍କ କାନ ଭରି ସେମାନଙ୍କୁ ହଇରାଣ କରୁଥିଲେ, କ’ଣ ନା ପ୍ରେମ କରିବା ପାଇଁ । ଆଉ ରକ୍ଷଣଶୀଳ ଯତ୍ନ ଥିବା ପରେ ଏକ ଅଦୃଶ୍ୟ ଶିଳ୍ପିଣୀ ବାଣି ହେଇ ଯାଇ ତା’ର ଭିତ୍ତି ଗୋରୀ ମନକୁ ବି ବାଣି ଦେଉଥିଲା । ନାରୀଟିଏ ତିରକାଳ ସମ୍ପେଦନଶୀଳ । ସେଥିପାଇଁ ବୋଧେ କାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖାନ କଲେ ତା’ର ମନ ବୋଧେ ଆତ୍ମପୁନିବେ ଉଚିତ ଯାଏ । କିନ୍ତୁ ସମୟ ସହ ମନ ଆଇନାରେ ଉକ୍ତି ମାରିଲେ ସବୁ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଚିତ୍ର ଆପେ ଆପେ ଅପସରି ଯାଏ । ଖୁବ୍ ତାତ୍ଵିକ ପରିସମାପ୍ତି ନେଇ ‘ପ୍ରତିଛବି’ ଗଜ୍ଞଟି ଗତି ଉଠୁଛି ।

ସମୟ ସହ ମୋହ ମାୟା ପରି ଛାଇ ବି କୁଟୁକାଳି ଖେଳୁଥାଏ ।।

ନୀରବତାର ସ୍ଵର କେବେ ଶୁଣିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି ? କିପରି ସେ ସ୍ଵର କେବେ ଭାବିବି ? ଚିନ୍ତା କରିଥିବେ ଯଦି ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଶୁଣିପାରିଥିବେ ଗଜ୍ଞରୁ ଝୁରୁଥିବା ପତ୍ରର ଖଟଖଟ, ଥାପି ଥାପି ଚାଲୁଥିବା ପଦଧ୍ଵନି, ଭୟରେ କ୍ଷୀପ୍ର ହେଉଥିବା ନିଶ୍ଵାସପ୍ରଶ୍ଵାସ, ମଣିଷ ଭିତରର କୋଳାହଳ, ବିଚଳିତ ହୃଦୟର ଧପକ । କହନ୍ତି ଏଇ ସବୁ ଝୁରୁ ନୀରବତା । ସେଇ ନୀରବତା ଓ ଝୁରୁ ଭିତରର କୁଟୁକାଳି ଠିକ୍ ଛାଇଆଲୁଅ ଖେଳ ପରି ଦୁହେଁ କାଁ । ଗଜ୍ଞ ‘ଅନ୍ଧାରର ଛାଇ’ ଆପଣଙ୍କୁ ଏମିତି କିଛି ଭାବନାରେ ଭୁଡ଼ି ଯିବାକୁ ଏକରକମର ବାଧ୍ୟ କରିବ ।

ସର୍ପ ଭୟରେ ସିନା ମୁଣ୍ଡ ଗାତ ଭିତରେ ଲୁଚେ, କିନ୍ତୁ ତିଳିତାଳ ଯୁଗରେ ମଣିଷ ବି ଏକରକମ ବାଧ୍ୟ ହେଇଗଲା ଚାରିକାଠୁ ଭିତରେ ବନ୍ଦୀ ହେଇ ରହିଯିବାକୁ । କୋରୋନା ଭୁତାଣୁ ଏପରି ନିଜର କାୟା ବିସ୍ଫାର କଲା ଯେ, ପରିଶେଷରେ ମାନବିକତା ମଧ୍ୟ ହାରିଗଲା । ମାୟା, ସାମିତୀତରୁ ଏବଂ ଚେତନା କାୟା ଭିତରେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କାବନ ସୀମିତ ହେଇ ରହିଗଲା ତ ଆଉ କିଛି କାବନକୁ ସମୟ ନିଘୋଡ଼ି ନିବରେ ଶୁଦ୍ଧ ଦେଲା । କ’ଣ ସତରେ ମାଲିକା ନେଇ ସତ୍ୟ ହେଉଯିବ ? ଏ ସମସ୍ତ ବିଷୟ, ଏ ଫ୍ଵାସାର ଧ୍ୟାନ ପାଇବ ? ଭୈରବ କାଳରୁପୀ ଏହି କୋରୋନା ରାକ୍ଷସର କୋପ କୁ ନେଇ ଗାଳ୍ପିକା ଦୁଇଟି ସୁନ୍ଦର ସମ୍ପେଦନଶୀଳ ଗଜ୍ଞ ଲେଖୁଛନ୍ତି ‘ସମୟର ଛାଇ’ ଏବଂ ‘ସେଇ ଅପଲକ ଆଖି ଦୁଇଟି’ ।

ନାରୀ ସର୍ବଦା ସୌଭାଗ୍ୟବତୀ । ସେ ହିଁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ, ସେ ହିଁ ସରସ୍ଵତୀ ଏବଂ ସେ ହିଁ ଦୁର୍ଗା । ନାରୀର ଏଇ ତିନୋଟି ପ୍ରତିଛବି ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ଗାଳ୍ପିକା ବହୁ ଚତୁରତାର ସହ ଭାରତର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ହୁମୁମ୍ ରାଫିକିଙ୍ଗ ମାଟିଆର ଏକ ଭିନ୍ନ ରୂପକୁ ପୁଷ୍ପକୁମ୍ଭି ଭାବେ ନେଇ କାହାଣୀ ଲେଖୁଛନ୍ତି ‘ସୌଭାଗ୍ୟବତୀ’ । କାହାଣୀର ଗତିକାଳତା ଚମତ୍କାର ହେଉଥିବା ସୁନ୍ଦର ରହସ୍ୟ ଓ ମୋଡ୍ ଚିତ୍ରେ ଦୁର୍ବଳ ହେଉ ପଡ଼ିଛି । କିନ୍ତୁ ଏଭଳି ବିଷୟବସ୍ତୁ ଉପରେ କାହାଣୀ ଲେଖିଥିବା ପାଇଁ ଗାଳ୍ପିକା ସ୍ଵେଚ୍ଛାକୃତ ଅନେକ ସାଧୁବାଦ ।

ଆବାହୀନ କାଳକୁ ପ୍ରେମ ଏକ ବିବାହାୟ ବିଷୟ ହେଇ ରହି ଆସିଛି । କାହିଁକିନା ପ୍ରେମ

ଚେନାଏ ସଫେଦ ଆକାଶ

ସ୍ଵେଚ୍ଛାକୃତ ବାଧ୍ୟ ଲେଖା

କିଛିବାଠାରୁ ହାରିବାଟା ଶତ ପ୍ରତିଶତ ଅଧିକା ଥାଏ । ନିୟତିର ଖେଳ ବଡ଼ ବିଚିତ୍ର । କିଏ ଖୋଜି ଖୋଜି ପ୍ରେମ ପାଏ ନାହିଁ ତ ଆଉ କିଏ ଜୀବନ ଠାରୁ ବି ଅଧିକ ଭଲପାଇଥିବା ମଣିଷକୁ ପାଖରେ ରଖି ପାରେ ନାହିଁ । ଗାଳ୍ପିକା ପ୍ରେମକୁ ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର ଭାବେ ବାଖ୍ୟା କରିଛନ୍ତି ‘ତିଆର କହୁ’ ଏବଂ ‘ଚେକପତ୍ର’ ଦୁଇଟି ଗଜ୍ଞ ମାଧ୍ୟମରେ ।

ମଣିଷ ସବୁଠାରୁ ଲୋଭା ପ୍ରାଣୀ । ଯେତେ ପାଇଲେ ବି ତା’ର ଲୋଭ ସରେ ନାହିଁ । ମନର କହ୍ନାକୁ ମାରି ପାରେ ନାହିଁ । ଅତ୍ୟୁ ଲହାର ସାଗର କେବେ ସରେ ନାହିଁ କି ସାଗରେ ରୁଡ଼ି ମାରିଲେ ଆମା ତୃପ୍ତ ହୁଏ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ବୋଧେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟରେ କରାଯିବା ପାପର ଆମ୍ଭମାନୁ ନିରାକାର ଦିଏ ନାହିଁ କି ଅତ୍ୟୁ ଲହା ଚିତ୍ କଗତରେ ମୋକ୍ଷ ଦେଇ ପାରେ ନାହିଁ । ‘ଅତ୍ୟୁ’ ଏବଂ ‘ବାମ୍ବା’ ଗଜ୍ଞଟି ଗାଳ୍ପିକାଙ୍କ ଅତ୍ୟୁ ସାହିତ୍ୟିକା ମନର ସୁନ୍ଦର ଦୁଇଟି ସୁକନୀ ।

ଗଜ୍ଞ ସଂକଳନଟି ଜୀବନ, ସମ୍ପର୍କ, ନିବିଡ଼ପଣ, ଓଡ଼ିଶା ଗାଁର ମାଟି-ପାଣି-ସବନ, ପ୍ରେମ, ଲଜ୍ଜା ଓ ଆକାଶର ସାଗରରେ ଉଡ଼ୁଛୁ ହେଉଛି । ଆଖୁକୁ ଓଦା କରି ପର ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଏକ ଶୁଦ୍ଧିତ ଚମକ ଭରି ଦେଉଛି । ‘ଆଖି ମିଟିବା’ ଗଜ୍ଞ ପରି ଗଜ୍ଞ ସଂକଳନ ‘ଚେନାଏ ସଫେଦ ଆକାଶ’ର ସବୁଝାଲବର୍ ବକରୁ ଯେ ଲାଇକ, କମେଷ୍ଟ ପାଇବ ସହ ପୁଷ୍ପକବିର ଫଲୋଅପ ମଧ୍ୟ ବକରୁ । ଗାଳ୍ପିକା ସ୍ଵେଚ୍ଛାକୃତ ବାଧ୍ୟଲେଖା ଗଜ୍ଞ ସଂକଳନଟି ପାଇଁ କେଉଁ ସାଗର ଶୁଭେଚ୍ଛା ଓ ଅଭିନନ୍ଦନ ।

ସୁନେ, ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ମୋ - ୯୧୬୮୦୫୩୮୬୮

ବା଼ି ଗୀତ

(ମାଟି ଅଗଣାର ବିରହ ବିଧୁର ଗାଥା... ମୋ’ ଗାଁର କଥା)

ଭାଗ-୪୧

ପ୍ରାୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୃଜନଶୀଳ ମଣିଷ ଭିତରେ ଗାଁ ଟିଏ ଥାଏ । ରାଜକୁଳାଳୀ ପଣତ ଅତର ମହକ ପରି ସେଇ ଗାଁର ବାମ୍ବା । ତାକୁ ଏମିତି ଅଥୟ କରେ ଯେ ଛାଡ଼ି ଆସିଥିବା ପିଠିଲୀ ଦିନର ପାଦଚିହ୍ନ ତା’ ଭିତରେ ଥିବା କବିକୁ ଉତ୍ସାହ-ଲେଖ...ଲେଖ...ଲେଖରେ ମୋ କଥା । ସେଇ ଉତ୍ସାହପାଶର ଦାୟରେ ଏଇଠି ମାଟି ଅଗଣାର ବିରହ ବିଧୁର ଗାଥା... ମୋ ଗାଁର କଥା... ।

ଉପାକାନ୍ତ ରାଉତ(ଅରୁପ)

♥ ପୁତ୍ର ନୟନ-୭୬୨, ପ୍ରଥମ ମହଲା, ନିକାଡ଼ି ବିହାର, ସେକ୍ଟର-୩, ଭୁବନେଶ୍ଵର-୨୧ ମୋ: ୯୪୩୭୨୭୭୧୨୫

କମନାୟ ତା’ ନବବଧୂର ଅବଗୁଣିତ ଚାଲି ଚିର ଯୌବନା ନଇର ସୁଅ ନଇ ପଠାଇ ବାଲି । ୪୨୬ ।

ନଇ କୁଳର ରୂଠ ପଥର ଭୁଆପୁଣୀର ପାଦ ପାଇଁକି ମଜା ଶବଦ ଶୁଣେ ନଇର ବାଲିକୂପ । ୪୨୭ ।

ପୁଲ ଉଡ଼ିଲେ ବାଷ୍ପା ଦୁହିତା କାନ୍ଦି ଉତ୍ତର ଧାର୍ଵ ବାଉଳା ବାଆ ଦକ୍ଷା ସମ ଧାନ ଗଛରେ ଡିଏ । ୪୨୮ ।

ଗାଆଁର ତାଳ ତମାଳ ବଗେ ଆକାଶ ଗାଏ ଗୀତ ପାର୍ବଣ ଗଲେ ହେଁସ ଘୋଡ଼େଇ ଗାଆଁକୁ ପଶେ ଶୀତ । ୪୨୯ ।

ଗାଆଁକୁ ଦିଶେ ଯନ୍ତ୍ର ସହର କାରଖାନାର ନିଆଁ କୁନା ମାଆର ମଧ୍ୟାନପାତି ଉଠେ କୁଣ୍ଡଳି ଧୂଆଁ । ୪୩୦ ।

ଗାଆଁ ମସିର ରୁଡ଼ାକୁ ଛୁଇଁ ବହେ ଶୀତଳ ବାଆ ଗାଁ ନୁହେଁ ସେ କାବନ ରେଣୁ ଅମୃତ ସମ ଆହା ! । ୪୩୧ ।

ଗୋବିନ୍ଦା ଭାଇ ଲାଭ ଧୁକୁଳି ମାଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣଣା ସୁନ ଯେତେ ଶୁଣିଲେ ସୁରେନା ପେଟ ସେଇଠି ଲାଖେ ମନ । ୪୩୨ ।

ମୋହନା ଭାଇ ଟାଳା ଗୋବିନ୍ଦ କେଉଁହୋ ଯୋଗା ଗୀତ କପୋତା ଗାଏ ସେଇ ପୁରିଲା ଠାରେ ଠାଏ ପୁତ । ୪୩୩ ।

ଯେଉଁଠି ଥାଏ ଯେମିତି ଥାଏ ଅରକେ ଯେତେ ନାଆଁ କଲିବ ଦିନେ ସେଇଠି ଶେଷେ ମୋହରି ଚିତା ନିଆଁ । ୪୩୪ ।

ରକତ ହୋଇ ତାହାରି କଳ ଶିରରେ ମୋର ବହେ ଯେଉଁଠି ଥାଏ ପବନ କାନ୍ଦେ ତା’ କଥା ମୋତେ କହେ । ୪୩୫ । (କୁମ୍ଭାଞ୍ଜ)

Advertisement for 'Kampana' (କମ୍ପାନା) featuring a portrait of a man and a graphic of a hand holding a torch. Text includes 'କଲମ ଆର୍ଜନକା କ୍ରମ ବୋଲି' and 'କାମ୍ପାନା ରଞ୍ଜନ ମିଶ୍ର'.

Advertisement for 'Bhakti' (ବଡ଼କେଶ୍ଵର ଘଟ୍ଟ) featuring a portrait of a man and a graphic of a hand holding a torch. Text includes 'କ୍ରାନ୍ତିକାରୀ ଆନ୍ଦୋଳନ'.

କମ୍ପାନୀୟ ଆନ୍ଦୋଳନର ନେତା ମୁକାଫର ଅହମଦ୍ ସହିତ ତାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ ହୁଏ । କାମ୍ପାନୀୟରେ କନ୍ଦୁ ତଥା ଶିକ୍ଷାଗ୍ରହଣ କରିଥିବାରୁ ବଡ଼କେଶ୍ଵର ଭଲ ହିନ୍ଦୀ କହିପାରିବା ସହ ଲେଖି ମଧ୍ୟ ପାରୁଥିଲେ । ତାହା ମୁକାଫରୁ ଖୁବ୍ ସାହାଯ୍ୟ କରେ । ସେତେବେଳେ କଲିକତାର ଫ୍ୟାକ୍ଟିମାନଙ୍କରେ ଅଧିକାଂଶ ବିହାର ଓ ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶର ଶ୍ରମିକ କାମ କରୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ସହ ଯୋଗାଯୋଗ ରକ୍ଷା କରିବା ତଥା ଭାବେ ଆଦାନ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଭାଷା ଏକ ବଡ଼ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସାଜୁଥିବା ବେଳେ ବଡ଼କେଶ୍ଵର ସାକ୍ଷି ଏକ ଭରମ ମାଧ୍ୟମ । ହାଡ଼ାଦ୍ଵାରା ହେଉଥିବା ମେହେନ୍ଦର ହରତାଳରେ ମୁକାଫର ସହ ବଡ଼କେଶ୍ଵର ବି ଭାଷଣ ଦିଅନ୍ତି । ସେ କାଳକ୍ରମେ ଦଙ୍ଗାଳ ଖୁବ୍ ଏକ ପିଲେଖ୍ୟ ପାଠିର ସଦସ୍ୟ ମଧ୍ୟ ବନିଯାଆନ୍ତି ।

ପଞ୍ଚମ ବର୍ଷର କଲ୍ଲୀ ଅନ୍ତର୍ଗତ ‘ଓଆଡ଼ି’ ଗାଁର ମୂଳ ବାସିନ୍ଦା ଗୋଷ୍ଠୀବିହାରୀ ଦଳ, କାମ୍ପାନୀୟରେ କଲିକତାରେ କାମ କରୁଥିଲେ । ପଞ୍ଚାମ ଗାଁରୀନୀ ଦେବୀ ଥିଲେ ଖୁବ୍ ଧର୍ମପରାୟଣା । ତାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଝିଅ ଓ ତିନୋଟି ପୁଅ । ବଡ଼କେଶ୍ଵର ଥିଲେ ଭାଇଭଉଣୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସବା ସାନ । ତାଙ୍କ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲା ୧୮ ନଭେମ୍ବର ୧୯୧୧ ମସିହାରେ । ବଡ଼ଭଉଣୀ ପ୍ରମିଳା ତାଙ୍କୁ ଖୁବ୍ ସ୍ନେହ କରୁଥିଲେ । ସାନଭାଇଟିକୁ ପ୍ରତିଦିନ ଖୁଆଇ ସାରିବା ପରେ ପାଖରେ ପିଠି ଆଣୁଡ଼ି ଖୁଆଇବା ବେଳେ କରୁଥିଲେ ରାଣାପ୍ରତାପ, ମଙ୍ଗଳପାଣ୍ଡେ, ରାଣା ଲକ୍ଷ୍ମୀବାର୍ଦ୍ଧନ ଭଳି ଦେଶପ୍ରେମୀ ତଥା ବୀରକ କାହାଣୀ । ଶୈଶବରୁ ସେଇ ସବୁ ଶୁଣି ଶୁଣି ବଡ଼କେଶ୍ଵରଙ୍କ ମନରେ ଦେଶପ୍ରେମର ଭାବନା ବଳବତ୍ତର ହେବାକୁ ଲାଗିଥିଲା ।

ସୂଚକ ସୂଚକ ସୂଚକ ସୂଚକ ସୂଚକ
ସୂଚକର ସୂଚକ ସୂଚକ
email : rabibarachayan2015@gmail.com

ବିଶେଷ କଥନ

ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଆଦର୍ଶ ଓ ଆମେ

ଡକ୍ଟର ଲକ୍ଷ୍ମଣ ସାହୁ

ଗାନ୍ଧିଜୀ ଚାଳକ ଜୀବନରେ ଏଭଳି କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ଯାହା ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ ମାନବିକତା ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥିଲା । ଚାଳକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜୀବନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସାଧାରଣ ଓ ସରଳ ଥିଲା । ଗାନ୍ଧୀଜୀ ଗାତା ଦ୍ୱାରା ଗଢାଉ ଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ମହାତ୍ମାଗଣ କୁ ସେହି କୁହାଯାଏ । ମହାତ୍ମାଗଣ ଯୁଦ୍ଧରେ ଅର୍ଜୁନ ନିକର ରକ୍ତ ସଂପର୍କିଆ ଆଦିକ ଭ୍ରାତା, ପିତାମହ, ଗୁରୁକୁ ସମ୍ମୁଖରେ ବେଶ୍ ବିରଳିତ ହୋଇଥିଲେ । ଚାଳକ ଜୀବନରେ ଅନେକ ପ୍ରଶ୍ନବାଚୀ ଉଚ୍ଛି ଥିଥିଲା । ଉପାୟ ନପାଇ ଶେଷରେ ଅର୍ଜୁନ ସଖା କୁଷ୍ଠକୁ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପାରେ ଉଚ୍ଛି ଡାକିଲେ ମୋର ନିଜ ପୂର୍ବଜଙ୍କ ଉପରେ ଅସ୍ତ ଧାରଣ କରିବି ।

ବିଷୟ ଉପରେ ବାଧା ହେବା ପରେ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଜୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କଥା ହେଉଛନ୍ତି । ଜଣେ ସରଳ ମଣିଷ କିପରି ଭାରତର ସ୍ୱାଧୀନତା ହିରୋ ହେଲେ, କିପରି ଜାତିର ପିତା ହେଲେ, ଏଭଳି ଅନେକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଜନକ ପ୍ରଶ୍ନବାଚୀ ଉଚ୍ଛି ଆସିଛି । ଚାଳକ ଜୀବନ ମୂଲ୍ୟ ସାଧାରଣ ଭାରତୀୟଙ୍କ ଜୀବନ ମୂଲ୍ୟରେ ପରିଣତ ହେଲା, ଏସବୁ ସାଧାରଣ କଥା ନୁହେଁ । ସତରେ ଚାଳକ ଜୀବନ ବିଦିଧତାର ଏକ ଉଦାହରଣ । ତତ୍ ମଧ୍ୟରୁ ଭାରତ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମ ଏକ କୁଳକ ଉଦାହରଣ । ସେ ସତ୍ୟ, ଶାନ୍ତି ଓ ଅହିଂସାର ଏକ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଉଦାହରଣ । ++

ଗାନ୍ଧିଜୀ ପୋରବନ୍ଦରରେ ୨ ଅକ୍ଟୋବର ୧୮୬୯ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ୧୩ ବର୍ଷ ବୟସରେ କଷ୍ଟଭଗବାଳୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ । ମୈଳିକ ଚାଳିମ ପରେ, ୧୯୧୮୮୮ ପରେ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଯାଉ ଉଚ୍ଛି ଡାକିଲେ ଖୋର ଫେରିଥିଲେ । ଭାରତୀୟ ସ୍ୱାଧୀନତା ଆନ୍ଦୋଳନର ଜଣେ ନେତା । ଅହିଂସା ଓ ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ଆନ୍ଦୋଳନ ଦେଇ ପରାଧୀନ ଭାରତର ଆନ୍ଦୋଳନରେ ମୁଖ୍ୟ ପୁରୋଧାର କାମ ନିଭାଇଥିଲେ ।

ସେହି ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମର ଆଦ୍ୟ କର୍ଣ୍ଣଧାର ଗାନ୍ଧୀଜୀ ୧୯୨୧ରୁ ୧୯୪୬ ମଧ୍ୟରେ ମୋର ୮ଥର ଓଡ଼ିଶା ଆସିଥିଲେ । ୧୯୨୧ ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୩ ତାରିଖରେ ଓଡ଼ିଶା ଆଗମନ କରିବା ଅବସରରେ କଟକ କାଠଯୋଡ଼ି ନଦୀ ପତ୍ତାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ସାଧାରଣ ସଭାରେ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଜୀ ଉପସୋଧାନ । ଉତ୍କଳମଣି ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ନିମନ୍ତ୍ରଣକୁ ସାବଧାନ କରି ଗାନ୍ଧୀଜୀ ୨୩ ମାର୍ଚ୍ଚ ୧୯୨୩ ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ସର୍ଣ୍ଣ ପତ୍ନୀ କନ୍ଧୁରବୀ, କନିଷ୍ଠପୁତ୍ର ଦେବଦାସ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେଜଣ ଅନୁତରଳ ସହ କଟକ ରେଳ ଷ୍ଟେସନରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ସମେତ କଟକର ବହୁ ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ କର୍ମୀମାନେ ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କୁ ଏକ ପୁରୁଣା ଫୋଡ଼ି ମୋତର କାରିରେ କଟକର ସୁବାଳ ଆଶ୍ରମକୁ ଘେନି ଯାଇଥିଲେ । ସେହିଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ କଟକ କାଠଯୋଡ଼ି ନଦୀର ଗଣେଶଘାଟ ନିକଟସ୍ଥ ବାଲିକାନ୍ଥା ଉପରେ ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ଉପସନରେ କଟକବାସୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କ ଅଭ୍ୟର୍ଥନା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ବିରାଟ ସାଧାରଣ ସଭା ଆୟୋଜିତ ହୋଇଥିଲା । ସେହି ସାଧାରଣ ସଭାରେ ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କ ବାଣୀକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ବହୁକ୍ଷମତ୍ର ଅସହଯୋଗ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ସହଯୋଗ ଦେଉଥିଲେ । ଏହି କ୍ରମରେ ଗାନ୍ଧୀଜୀ ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୭ତାରିଖରେ ପୁରୀରେ ପହଞ୍ଚି, ସମୁଦ୍ର ବାଲିରେ ଏକ ବିରାଟ ସାଧାରଣ ସଭାରେ ଉପସୋଧାନ ଦେବାପରେ, ୨୭ ତାରିଖ ଦିନ ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ଗୃହଣରେ ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲାର କେତେକ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପ୍ରସାଦିତ ଅଂଚଳ ଗସ୍ତ କରିଥିଲେ ।

ଦ୍ୱିତୀୟତଃ ଗସ୍ତ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଦାସଙ୍କ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କ୍ରମେ ୧୯୨୫ ଅଗଷ୍ଟ ୧୯ତାରିଖରେ ଗାନ୍ଧୀଜୀ ପୁନର୍ବାର କଟକରେ ପଦାର୍ପଣ କରିଥିଲେ । ଏହି ଅବସରରେ ମଧ୍ୟବାବୁଙ୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଉତ୍କଳ ଗାନ୍ଧୀଜୀ ନାମକ କୋଚା ଗାନ୍ଧୀଜୀଟି ପରିଦର୍ଶନ କରି ମୁଖ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ଓ ଅଧିମହାବାଦସ୍ଥିତ ସାବରମତୀ ଆଶ୍ରମରେ ଏଭଳି ଏକ କାରଖାନା ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ମନସ୍କ କରିଥିଲେ । ୧୯୨୭ରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ନିମନ୍ତେ ଓଡ଼ିଶା ପରିଦର୍ଶନରେ ଆସି କଟକଠାରେ ଭାଷାକୋଶବିତ ଗୋପାଳ ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରହରାଜଙ୍କ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କ୍ରମେ ଚାଳକ ଘରେ କିଛି ସମୟ କଟାଇଥିଲେ । ପ୍ରହରାଜ ମହୋଦୟଙ୍କ 'ପୂର୍ବତନ୍ତ୍ର ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାକୋଷ' ଏକ ବିରାଟ ଗ୍ରନ୍ଥ-ପ୍ରକଳ୍ପ 'ସଂକଳନକୁ ଗାନ୍ଧୀଜୀ ଭୃତ୍ୟପ୍ରଣା ପ୍ରଶଂସା କରିଥିଲେ ।

୧୯୨୮ର ଦାରୁଣ ବନ୍ୟା ସମୟରେ ଗାନ୍ଧୀଜୀ ଚତୁର୍ଥ ଥର ନିମନ୍ତେ ଓଡ଼ିଶା ଆସିବା ବେଳକୁ ଚାଳକ ସହକର୍ମୀ ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କର ନିଷ୍ଠାପୂର୍ଣ୍ଣ ଜନସେବା, ଦରିଦ୍ର-ନାରାୟଣଙ୍କ ପ୍ରତି ଗଭୀର ସମବେଦନାକୁ ସ୍ମରଣ କରି ସେହି ମହାନ ଆତ୍ମା ପ୍ରତି ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜନାର୍ଥ ସର୍ବଦା ପୂର୍ବକ ଗାନ୍ଧୀଜୀ ଚାଳକ 'ଯଜ୍ଞ ଇଞ୍ଚିଆ' ପତ୍ରିକାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିଲେ । ବାଲେଶ୍ୱର ଗସ୍ତକାଳରେ ଗାନ୍ଧୀଜୀ ବହୁ ବନ୍ୟାଚଳ ଗସ୍ତ କରିଥିଲେ । ଏହି ଗସ୍ତକାଳରେ ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କ ଇଂରେଜ ବନ୍ଧୁ ଏସ. ଏଫ. ଆଣ୍ଡରସନ ଚାଳକ ଅନୁରୋଧ କ୍ରମେ ଓଡ଼ିଶାରେ ବିଶ୍ୱାସ୍ୟ ବନ୍ୟା ପ୍ରସାଦିତ ଅଞ୍ଚଳ ପରିଦର୍ଶନ କରି ଚାଳକ ଲିଖିତ 'ଇଞ୍ଚିଆ ଆଶ୍ରମ ସାନ୍ତାପନ କମିଟି'ରେ ଏହି ବନ୍ୟାରେ କରୁଣା ଚିତ୍ର ମର୍ମସର୍ଣ୍ଣା ଭାଷାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିଲେ, ଯାହା ଫଳରେ ସେ କାଳର ବିହାର-ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ଓଡ଼ିଶାକୁ ବୃତ୍ତର ଲିମିଟ୍ ସାମଗ୍ରୀ ପଠାଇଥିଲେ ।

ଫାତମ ଗସ୍ତ ୧୯୩୪ ମସିହା ମଇ ୫ ତାରିଖରେ ସେ ଝାଉଁଶପୁତ୍ରୀରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ଅନୁଗୋଳ ଦେଇ ପୁରୀରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ୮ ତାରିଖରେ ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଉଦ୍ଘାଟନ କରି ୯ ତାରିଖରେ ହରିଜନ ପଦଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ।

ସତରେ ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କ ସବୁବିଧା କାର୍ଯ୍ୟ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ ମାନବିକତା ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥିଲା । ଚାଳକର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜୀବନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସାମାଜିକ ଥିଲା । ସେ ସରଳ ଜୀବନ ଓ ଉଚ୍ଚ ଚିନ୍ତାଧାରାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ । ଏହି ପ୍ରକୃତି ହେତୁ ଚାଳକ ମହାତ୍ମା କୁହାଯାଉଥିଲା । କହିବାକୁ ଗଲେ ସତ୍ୟ ଓ ଅହିଂସା ଓ ସମାନ୍ତରାଳତା ଚାଳକ ସହିତ ଦୂରତ ମହାନ ଅସ୍ତ ଥିଲା । ଚାଳକ ଜୀବନରେ ଅସ୍ପଷ୍ଟତାକୁ ହଟାଇବାକୁ ସେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖୁଥିଲେ । ସ୍ୱଦେଶୀ ଆନ୍ଦୋଳନ ହେଉଛି ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କ ଉପସୋଧାନ । ସେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶୁଦ୍ଧତା ପାଇଁ ଉପସାଧକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉଥିଲେ । ସେ ଜୀବନସାରା ହିନ୍ଦୁ-ମୁସଲମାନ ଏକତା ପାଇଁ ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ସୁଭାଷ ଚନ୍ଦ୍ର ବୋଷ ଚାଳକ ଜାତିର ପିତା ବୋଲି କହିଥିଲେ । ସେବେଠାରୁ ସମଗ୍ର ଦେଶ ଚାଳକ ଜାତିର ପିତା ବୋଲି କହିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ ।

ଚାଳକ ଚିନ୍ତାଧାରା ଶୁଦ୍ଧ ଓ ପବିତ୍ର ଥିବାରୁ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସଫଳ ଥିଲେ । ସତ୍ୟ ହିଁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ । ସମାନ୍ତରାଳତା, ସତ୍ୟ ଓ ଅହିଂସା ଚାଳକ ଜୀବନର ମହା ମନ୍ତ୍ର ଥିଲା । ଅହିଂସା ଦେଲେ ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କ ନାମରେ ଭାରତରେ ଖ୍ୟାତି ଓ ବିଦେଶରେ ଧର୍ମ ପ୍ରଖ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ର ଲୋକାପିତା । ଏପରିକି ସହିତ ହେବାର ୨୧ ବର୍ଷ ପରେ ଗାନ୍ଧୀଜୀ ସମାନ୍ତରାଣ୍ଡ ଗ୍ରେଟ ଡିପ୍ରେନ ପକ୍ଷରୁ ଚାଳକ ଡିକେଟ ପ୍ରକଳନ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଗାନ୍ଧୀଜୀ ଅସଂଖ୍ୟ ପତ୍ରପତ୍ରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ ଚଳକ୍ଷୟ, ଆନ୍ଦନିଧାନ, ତର୍କନ, ପ୍ରିୟୋପିଆ ଓ କୋହାସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ତିନୋଟି ଫୁଲକଳ୍ପ କଳ୍ପ ଗଠନରେ ଗାନ୍ଧୀ ଥିଲେ ମୁଖ୍ୟ ପୁରୋଧା ।

ବାସ୍ତବରେ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଜୀ ମୂଲ୍ୟବାନ ଚିନ୍ତାଧାରା ଉପରେ ଆଜିର ଯୁବଗୋଷ୍ଠୀ ଅନୁଗାମୀ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ହେଲେ ରାଜନୀତିର ପଶ୍ଚାତ୍ୟାଲରେ ଅନେକ ଖେଳାଳି ଗୋଟି ଚାଳକା କରି ହେଲେ ନାମରେ ନିଜକୁ ବିଖ୍ୟାପିତ କରିବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଗାନ୍ଧୀଜୀ ଆଦର୍ଶରେ ନିଜକୁ ଅନୁପ୍ରାଣିତ କରିବାର ନାହାନ୍ତି...!!!!

ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ମହାନଦୀବିହାର ମହିଳା ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ, କଟକ-୪ (ମୋ) : ୯୦୪୦ ୧୫୧୪ ୭୫

(ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଉତ୍ତର)

ପୃଥିବୀର ପରିଧି ଖୁବ୍ ବ୍ୟାପକ, ଖୁବ୍ ବିଶାଳ ଏହାର ପରିସୀମା । ତାରିଆତେ ଶଯ୍ୟ ଶ୍ୟାମଳ ପରିବେଶ ! ବିଚିତ୍ରବର୍ଣ୍ଣା ଏ ଧରିତ୍ରୀର ଅଳେ ଅଳେ ରୂପ, ରସ, ରଙ୍ଗର ବିଚିତ୍ର ଆକା, ବର୍ଣ୍ଣର ଅପୂର୍ବ ପରିପ୍ରକାଶ । ଠିକ୍ ସେହିଭଳି କବି ବା' ଲେଖକମାନଙ୍କର ରଚନାର ପରିପ୍ରକାଶ ମଧ୍ୟ ଖୁବ୍ ସୁଦୂର ପ୍ରସାରୀ, ଖୁବ୍ ଉତ୍କଳ, ଖୁବ୍ ଦୀର୍ଘମାନ । ଏଠି ଗିରି ବନ, ବୃକ୍ଷ ଲତା, ଝରଣା ଓ ନଦୀର ପ୍ରତିଟି ଜଳକଣାକୁ ଝରିଯାଏ ମନ୍ଦ ମଧୁର ସ୍ୱନ, ସେଥିରୁ ନିଃସୃତ ହୁଏ ଏକ ଗୁରୁ ଗମ୍ଭୀର ମନକଣା ସ୍ୱର । କିନ୍ତୁ ଏ ସବୁର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଶବ୍ଦର ଶକ୍ତି ଅପୂର୍ବ ଯାହା କବି, ଲେଖକ ଓ ପାଠକ ଏ ସମସ୍ତଙ୍କର ଗଭୀରତମ ଅନ୍ତସହାର କୁହୁଁ କୁହୁଁ ଯାଏ । ଶୃଙ୍ଖଳାଚର ମଣିଷଚିତ୍ର ସମଗ୍ର ସଭାରେ ଉଦ୍ଧାରିତ ହୁଏ ଶବ୍ଦର ସ୍ୱର ଯେପରି ସମଗ୍ର ପ୍ରକୃତି ଯଥା କଳ, ସ୍ୱଳ୍ପ ଓ ଆକାଶକୁ ଉଠେ ସେଇ ଗୋଟିଏ ସ୍ତମ୍ଭରଣ । ପୃଥିବୀ, ଆକାଶ ଓ ପାତାଳ ଏମିତି କି ସମଗ୍ର ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡକୁ ସଂଚରି ଯାଏ ଶବ୍ଦର ଏହି ଅନନ୍ୟ ସଂଚରଣ । ପୃଥିବୀରେ ହୁଏ ପ୍ରକାପନ, ଭୁକାପନ ଓ ଭୃକାପନ ଏବଂ ତା' ଭିତରୁ ପ୍ରକାଶ ବେଗରେ ଘୁଞ୍ଚିତ ହୁଏ ଉତ୍ତପ୍ତ ଲାଭା । ସେ ସାହିତ୍ୟର ଲାଭା ତାରିଆତକୁ ବହିଯାଏ, ବହିଯାଏ ଏକଗୋଟି ସଭା, ପ୍ରାକୃତିକ ସଭା ଓ ମାନବୀୟ ସଭାକୁ ଉଦ୍‌ବେଳନ କରି । ତେଣୁ ଶବ୍ଦର ଶକ୍ତି ଏତେ ଶକ୍ତିମୟ ଓ ଦୁଃଖଦୟ ଯେ ସେଥିରେ ସମସ୍ତେ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଯେତେବର୍ଷ ମୁଁ ଜୀବନରେ ଅତିକ୍ରମ କରିଛି ସେତିକି

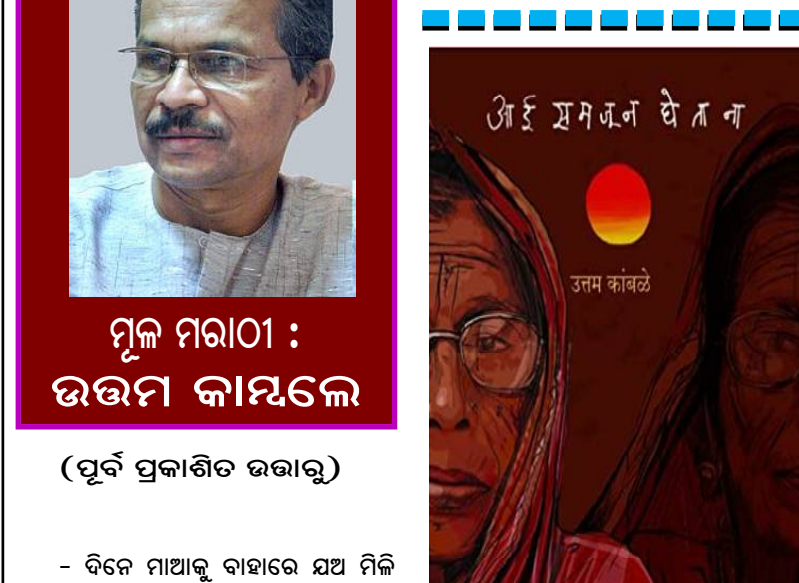
୭୭୪
ସୂଚକ ସୂଚକ
ଶବ୍ଦର ସାମର୍ଥ୍ୟ
ଡା. ସରୋଜିନୀ ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ
ଲିଭିଙ୍ଗୋଡ଼, କଟକ-୧୨
ଫୋନ୍-୯୪୩୭୦୫୫୦୦୭

ସତରେ ଆଜିକାଲି ବାସ୍ତବ ଦୁନିଆଁର ଚିତ୍ର କି କଦାକାର । ସବୁଠି ସଂଘର୍ଷ ଓ ସଂଗ୍ରାମର କରୁଣା ଚିତ୍ର । ଏଇ ସଂଗ୍ରାମ ପାଇଁ ତ ତାତ୍ତ୍ୱଚର୍ଚ୍ଚିତ ଗଙ୍ଗାନଦୀ ନୁହେଁ ସମୁଦ୍ରରେ ଝାସ ଦେଇଥାଏ । ସେଥିରେ କେତେବେଳେ ମୃତ୍ୟୁ ଜୟଲାଭ କରେ ତ କେତେବେଳେ ଜୀବନ, ରୋଗ ଓ ରୋଗୀ ବିଜୟ ଲାଭ କରିଥାଏ ।

ସମୟ ମୋର କାବ୍ୟିକ ଲାଳିତ୍ୟ ମତେ ପ୍ରଭାବିତ କରିଛି । ଏମିତିକି ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଅକ୍ଷରକୁ ସାରା ଦିନ ସାରା ରାତି ମୋ ମନ ଓ ହୃଦୟ ଭିତରେ ଉଦ୍ଧାରଣ କରିଛି । ମାନସ ମନ୍ଦୁନ କଳାପରେ ଶେଷରେ ତାହା ସଂଚିତ ହୋଇ ରହିଛି ସ୍ମୃତିର ସିନ୍ଦୂରରେ । କେବଳ ମୋର ନୁହେଁ ସବୁ କବି ଓ ଲେଖକଙ୍କର

ବୋଧେ ଏହାହିଁ ନିୟତି । କବିତା ଓ ସାହିତ୍ୟ ମାତ୍ରେ ହିଁ ସେଥିରୁ ସେମାନେ ଏକ ଦିବ୍ୟ ରସର ସମ୍ଭାବନ କରିଥାନ୍ତି । କବି ଓ ଲେଖକମାନେ ଏକ ଭିନ୍ନ ପୃଥିବୀରେ ବାସ କରନ୍ତି, କହିବାକୁ ଗଲେ ନିଜପାଇଁ ଗତି ଦିଅନ୍ତି ଏକ ପୃଥକ ପୃଥିବୀ ଯେଉଁଠି କେବଳ ଏକ ଶାଶ୍ୱତ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର ପରିବେଶ ହିଁ ଥାଏ । ଫୁଲ, ଗନ୍ଧ, ଅରଣ୍ୟ, ବହମାନ,

ଧାରାବାହିକ ଅନୁବାଦ ଉପନ୍ୟାସ-(୮)

ପଠାରୁ କି ସି କହୁଥିଲେ । ସୁଅର ନାଁ ଶୁଣିଲା ମାତ୍ରେ ମାଆ ଯତ୍ନପତି ପରି ଗର୍ଜନ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରି ଦେଇଥିଲା । ସି ତିହ୍ନାର କରୁଥିଲା, 'ମୋ କୁଆକୁ ଚୋର କହିବାକୁ ତୁମକୁ ଲାଜ ଲାଗୁନି ? ସାରା ଜୀବନ ମିଳେକିଡ଼ରେ କାମ କରି କରି ତୁମେ କଣ ଏଇ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କଣ ଦେବି ଖାଇବାକୁ ? କହୁ କହୁ ମାଆ କାନ୍ଦିବାକୁ ଲାଗିଲା । କାନ୍ଦୁ କାନ୍ଦୁ ସିଏ ବଳକା ଯଥକୁ ଯେକେଉଁବିବାକୁ ନେବାପାଇଁ ଡବାରେ ପୁରେଇଲା । ମୁଁ ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ ବସି ସବୁ କିଛି ଦେଖୁଥିଲି । ମାଆ ମୋ ହାତରେ ଡବା ଦେଲା 'ଆଜି ଆମୁ ସିଏ ଘରକୁ ... ଏଇ ବୃତ୍ତା ବୟସରେ ଯଥ ବିକ୍ରି କରି ସିଏ କଣ ମଦ ପିଇଛି ? ବୋଧହୁଏ ବିକ୍ରି ପିଇଥିବ । ଏକଦେ ପରସାଚିଏ କମେରଦ୍ୱାର ଅକଳ ନାହିଁ ମୁଣ୍ଡରେ । କୌଣସି ଜିନିଷକୁ ସଜେଇ, ସମାଜି ରଖିବାର କୁଣ୍ଡି ନାହିଁ । ସଂଚୟ କରି ରଖୁଥିବା ଜିନିଷକୁ ବିକି ମଦ ପିଇ ଦେଇଛି । ମଦ ବଦଳରେ ଗଧର ମୃତ ପିଇ ଦେଉନାହିଁ କାହିଁକି ? କୁଆମାନଙ୍କ ପାଟିରେ ଆହାର ଦେବାପାଇଁ ରଖାଯାଇଥିବା ଯଥକୁ ବିକ୍ରି କଲାବେଳେ ଚାଳକ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସରମ ଲାଗୁନାହିଁ କେମିତି କେଜାଣି !

ମାଆ କାହାକୁ ଗାଳି ଦେଉଥିଲା ସେ କଥା କୁହୁଁବା ପାଇଁ ମୋତେ ଡିକେ ହେଲେ ସମୟ ଲାଗିଲାନି । ମୁହୂର୍ତ୍ତକ ପାଇଁ ମୋତେ ଲାଗିଲା ମାଆକୁ ସବୁ କିଛି କହି ଦେବି । ସେଇ ଯଥ ମୁଁ ହିଁ ତୋରି କରିଛି ବୋଲି । ଯଥ ବିକ୍ରି କରି ଲତୁ ଖାଇ ଦେଉଛି । କିନ୍ତୁ ସେତିକି କହିବାର ସର୍ବ ସାହସ ମୁଁ କୁଟେଇ ଯୋଗିଲିନି ମନରେ । ମୁଁ ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ ପେଶା ହୋଇବାକୁ ଥିବା ଯଥ ଡବା ଉଠେଲେ । ଆଉ ଅତୀ-ତକିକୁ ଯାଇଥିବା ରାସ୍ତାରେ ବାହାରି ଗଲି । ଘଣ୍ଟେ ବିଂଘଷା ପରେ ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଘରକୁ ଫେରିଲି ସେତେବେଳେ ଘର ଭିତରେ ରୀତି ମତ ମହାଭାରତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ମାଆ ଅନବରତ ଭାବରେ ବାପାଙ୍କୁ ଗାଳି ଦେଇ ଚାଲିଥିଲା । ସିଏ ଘରର ଗୋଟିଏ କୋଣରେ ବସି ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ ଶୁଣୁଥିଲେ ସବୁ କିଛି । ଗାଳି ଶୁଣି ଶୁଣି ଯେତେବେଳେ ତାହା ଅସହ୍ୟ ହୋଇ ଯାଉଥିଲା ସେତେବେଳେ ସିଏ ମାଆକୁ ପିଟିବାକୁ ଲାଗୁଥିଲା । ପୁଣି ଆସି ନିଜ କାମରେ ବସି ଯାଉଥିଲେ, 'ମୁଁ ଯଥ ତୋରି କରିନି, ତୁ ମୋତେ ଏମିତି ଗାଳି ମଦ କରନି । ତୋଅରି ପୁଅ ଯଥ ତୋରି କରିଥିବ ତାକୁ କାହିଁକି

ପଠାରୁ କି ସି କହୁଥିଲେ । ସୁଅର ନାଁ ଶୁଣିଲା ମାତ୍ରେ ମାଆ ଯତ୍ନପତି ପରି ଗର୍ଜନ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରି ଦେଇଥିଲା । ସି ତିହ୍ନାର କରୁଥିଲା, 'ମୋ କୁଆକୁ ଚୋର କହିବାକୁ ତୁମକୁ ଲାଜ ଲାଗୁନି ? ସାରା ଜୀବନ ମିଳେକିଡ଼ରେ କାମ କରି କରି ତୁମେ କଣ ଏଇ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କଣ ଦେବି ଖାଇବାକୁ ? କହୁ କହୁ ମାଆ କାନ୍ଦିବାକୁ ଲାଗିଲା । କାନ୍ଦୁ କାନ୍ଦୁ ସିଏ ବଳକା ଯଥକୁ ଯେକେଉଁବିବାକୁ ନେବାପାଇଁ ଡବାରେ ପୁରେଇଲା । ମୁଁ ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ ବସି ସବୁ କିଛି ଦେଖୁଥିଲି । ମାଆ ମୋ ହାତରେ ଡବା ଦେଲା 'ଆଜି ଆମୁ ସିଏ ଘରକୁ ... ଏଇ ବୃତ୍ତା ବୟସରେ ଯଥ ବିକ୍ରି କରି ସିଏ କଣ ମଦ ପିଇଛି ? ବୋଧହୁଏ ବିକ୍ରି ପିଇଥିବ । ଏକଦେ ପରସାଚିଏ କମେରଦ୍ୱାର ଅକଳ ନାହିଁ ମୁଣ୍ଡରେ । କୌଣସି ଜିନିଷକୁ ସଜେଇ, ସମାଜି ରଖିବାର କୁଣ୍ଡି ନାହିଁ । ସଂଚୟ କରି ରଖୁଥିବା ଜିନିଷକୁ ବିକି ମଦ ପିଇ ଦେଇଛି । ମଦ ବଦଳରେ ଗଧର ମୃତ ପିଇ ଦେଉନାହିଁ କାହିଁକି ? କୁଆମାନଙ୍କ ପାଟିରେ ଆହାର ଦେବାପାଇଁ ରଖାଯାଇଥିବା ଯଥକୁ ବିକ୍ରି କଲାବେଳେ ଚାଳକ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସରମ ଲାଗୁନାହିଁ କେମିତି କେଜାଣି !

ମାଆ କାହାକୁ ଗାଳି ଦେଉଥିଲା ସେ କଥା କୁହୁଁବା ପାଇଁ ମୋତେ ଡିକେ ହେଲେ ସମୟ ଲାଗିଲାନି । ମୁହୂର୍ତ୍ତକ ପାଇଁ ମୋତେ ଲାଗିଲା ମାଆକୁ ସବୁ କିଛି କହି ଦେବି । ସେଇ ଯଥ ମୁଁ ହିଁ ତୋରି କରିଛି ବୋଲି । ଯଥ ବିକ୍ରି କରି ଲତୁ ଖାଇ ଦେଉଛି । କିନ୍ତୁ ସେତିକି କହିବାର ସର୍ବ ସାହସ ମୁଁ କୁଟେଇ ଯୋଗିଲିନି ମନରେ । ମୁଁ ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ ପେଶା ହୋଇବାକୁ ଥିବା ଯଥ ଡବା ଉଠେଲେ । ଆଉ ଅତୀ-ତକିକୁ ଯାଇଥିବା ରାସ୍ତାରେ ବାହାରି ଗଲି । ଘଣ୍ଟେ ବିଂଘଷା ପରେ ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଘରକୁ ଫେରିଲି ସେତେବେଳେ ଘର ଭିତରେ ରୀତି ମତ ମହାଭାରତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ମାଆ ଅନବରତ ଭାବରେ ବାପାଙ୍କୁ ଗାଳି ଦେଇ ଚାଲିଥିଲା । ସିଏ ଘରର ଗୋଟିଏ କୋଣରେ ବସି ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ ଶୁଣୁଥିଲେ ସବୁ କିଛି । ଗାଳି ଶୁଣି ଶୁଣି ଯେତେବେଳେ ତାହା ଅସହ୍ୟ ହୋଇ ଯାଉଥିଲା ସେତେବେଳେ ସିଏ ମାଆକୁ ପିଟିବାକୁ ଲାଗୁଥିଲା । ପୁଣି ଆସି ନିଜ କାମରେ ବସି ଯାଉଥିଲେ, 'ମୁଁ ଯଥ ତୋରି କରିନି, ତୁ ମୋତେ ଏମିତି ଗାଳି ମଦ କରନି । ତୋଅରି ପୁଅ ଯଥ ତୋରି କରିଥିବ ତାକୁ କାହିଁକି

ମାଆ
ଅନୁସୂଚକ:
ନନ୍ଦିତା ମହାନ୍ତି

ରାଗ ପଂଚମରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଉଥିଲା ସେତେବେଳେ ମାଆକୁ ମାରୁଥିଲେ । ପୁଣି ବୁଝୁଥିବି ସି ଯାଉଥିଲେ । ଚାଳକର ସୁବାଳ ସେଇପରି ଥିଲା । ଗାନ୍ଧିଜୀ ଦେଇ ଦେଇ ମାଆ ହିଁ ଥିଲି ପଡ଼ିଥିଲି । ସିଏ ବି ଶାନ୍ତ ହୋଇଗଲା ଆଉ ରୋଷେଇ ଘର ଠିକ୍ ଠାକ କରି ଆମକୁ ଖାଇବାକୁ ବାଡ଼ି ଦେଲା । ସିଏ ନିଜେ ବି ଖାଇଲା ଓ ବାସନକୃଷ୍ଣ ସବୁ ଉଠେଇ ନେଲା । ଧୂଆଁଧୋଳ କରି ଆକରେ ସବୁ ସଜେଇ ଦେଲା । ତୁଳା ଭିତରେ ହାତ ପୁରେଇ ପାଇଁ ଶୁଣିଲା । ଅଳିଆ ସବୁ ବୋଟେ ତତ୍ତାରେ ରଖି ତାକୁ ଘର କୋଣରେ ରଖିଦେଲା । ଯା' ଭିତରେ ବାପା ଖଟରେ ଶୋଇ ଯୁଗୁଡ଼ି ମାରିବାକୁ ଲାଗିଥିଲେ । ମୁଁ ବହି ଭିତରେ ମୁହଁ ପୁରେଇ ବସିଥିଲି । ମୋତେ ସାହାସ ଦେବା ପାଇଁ ମାଆ କହିଲା 'ପୁଅ, ତୁ କମାକୁ ଡାକିବୁ । ମୁଁ ରାତି-ଦିନ କଷ୍ଟ ସହିବି । କିନ୍ତୁ ତୋତେ ପଟ୍ଟେଇବି ନିଶେ । ମୁଁ ବାଗୁଣୀ, କେବେ ହାର ମାନିବିନି । ସାରାଦିନ ମୁଁ ଗଧ ପରି ଖଟିବି । କିନ୍ତୁ ତୁମାନଙ୍କର ଦେଖାଶୁଣା କରିବି । କିଛି ପିଲାଙ୍କ ଭାଗ୍ୟରେ ଭଲ ବାପା ନ ଥାନ୍ତି । କହିବ ତ ତୁମ ଜିଭରେ ପୋକ ପଡ଼ିବ । ଆରେ ମୋ ପୁଅ ଗୋଟା ସୁଖା ସୁନା ... ଖାଣ୍ଡି ସୁନା । ତା'କୁ ଚୋର କରିବାକୁ ତୁମକୁ ଲାଜ ଲାଗୁନି ? ମୋ ପୁଅ ଶୁଳରେ ସବୁକୁ ଅଧିକ ନୟର ରଖ ପାଏ କରୁଛି । ସାରା ଗାଁ ମୋ ପୁଅର ପ୍ରଶଂସା କରୁଛି । ମତୁଆ ପେଟକୁ ଏମିତି କଣ ଖାଇଛି ଯେ ସୁନା ପରି ପୁଅ ଜନ୍ମ ହେଉଛି । ଗାଁବାଲାଏ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । ଆଉ ତୁମେ ତାକୁ ଚୋର କେମିତି କହିପାରୁଛ ? ଆମ ବଂଶରେ ସାତ ଜନ୍ମରେ ବି ଏମିତି ଚୋର ଜନ୍ମ ହୋଇନାହାନ୍ତି । ମୋର ଭାଗ୍ୟ ମଧ୍ୟ । ମୋ ବାପ ମୋତେ ଏମିତି କେମିତି କେଜାଣି !

ଗୋଟେ ଚୋର ବେକରେ ବାଜିଦେଲା, ଆଉ ନିଜେ କନ୍ୟାଦାୟର ମୁଣ୍ଡ ହୋଇଗଲା ତିରବିନ ପାଇଁ । ମାଆ ଅନବରତ ଗାଳି ଦେଇ ଲେଖିଲା । ବାପାଙ୍କର ପୁଣି ପିତ ଚତୁଃ ଗଲା ମୁଣ୍ଡରେ । ସିଏ ମାଆର ଚୁଟି ଧରି ଘୋଷାରି ନେଲେ । ତୁଳା / ତାରି ମୁଅ ବି ମାରିଲେ । ମୁଁ ଯାଇ ରାଷ୍ଟ୍ର ଗୋଳି ଛିଟା ହେଉଗଲି, ମାଆକୁ ଆଉ ମାନ୍ୟ କହି ସାହାସ ମୁଁ କୁଟେଇ ଯୋଗିଲିନି ମନରେ । ମୁଁ ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ ପେଶା ହୋଇବାକୁ ଥିବା ଯଥ ଡବା ଉଠେଲେ । ଆଉ ଅତୀ-ତକିକୁ ଯାଇଥିବା ରାସ୍ତାରେ ବାହାରି ଗଲି । ଘଣ୍ଟେ ବିଂଘଷା ପରେ ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଘରକୁ ଫେରିଲି ସେତେବେଳେ ଘର ଭିତରେ ରୀତି ମତ ମହାଭାରତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ମାଆ ଅନବରତ ଭାବରେ ବାପାଙ୍କୁ ଗାଳି ଦେଇ ଚାଲିଥିଲା । ସିଏ ଘରର ଗୋଟିଏ କୋଣରେ ବସି ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ ଶୁଣୁଥିଲେ ସବୁ କିଛି । ଗାଳି ଶୁଣି ଶୁଣି ଯେତେବେଳେ ତାହା ଅସହ୍ୟ ହୋଇ ଯାଉଥିଲା ସେତେବେଳେ ସିଏ ମାଆକୁ ପିଟିବାକୁ ଲାଗୁଥିଲା । ପୁଣି ଆସି ନିଜ କାମରେ ବସି ଯାଉଥିଲେ, 'ମୁଁ ଯଥ ତୋରି କରିନି, ତୁ ମୋତେ ଏମିତି ଗାଳି ମଦ କରନି । ତୋଅରି ପୁଅ ଯଥ ତୋରି କରିଥିବ ତାକୁ କାହିଁକି

ପଠାରୁ କି ସି କହୁଥିଲେ । ସୁଅର ନାଁ ଶୁଣିଲା ମାତ୍ରେ ମାଆ ଯତ୍ନପତି ପରି ଗର୍ଜନ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରି ଦେଇଥିଲା । ସି ତିହ୍ନାର କରୁଥିଲା, 'ମୋ କୁଆକୁ ଚୋର କହିବାକୁ ତୁମକୁ ଲାଜ ଲାଗୁନି ? ସାରା ଜୀବନ ମିଳେକିଡ଼ରେ କାମ କରି କରି ତୁମେ କଣ ଏଇ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କଣ ଦେବି ଖାଇବାକୁ ? କହୁ କହୁ ମାଆ କାନ୍ଦିବାକୁ ଲାଗିଲା । କାନ୍ଦୁ କାନ୍ଦୁ ସିଏ ବଳକା ଯଥକୁ ଯେକେଉଁବିବାକୁ ନେବାପାଇଁ ଡବାରେ ପୁରେଇଲା । ମୁଁ ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ ବସି ସବୁ କିଛି ଦେଖୁଥିଲି । ମାଆ ମୋ ହାତରେ ଡବା ଦେଲା 'ଆଜି ଆମୁ ସିଏ ଘରକୁ ... ଏଇ ବୃତ୍ତା ବୟସରେ ଯଥ ବିକ୍ରି କରି ସିଏ କଣ ମଦ ପିଇଛି ? ବୋଧହୁଏ ବିକ୍ରି ପିଇଥିବ । ଏକଦେ ପରସାଚିଏ କମେରଦ୍ୱାର ଅକଳ ନାହିଁ ମୁଣ୍ଡରେ । କୌଣସି ଜିନିଷକୁ ସଜେଇ, ସମାଜି ରଖିବାର କୁଣ୍ଡି ନାହିଁ । ସଂଚୟ କରି ରଖୁଥିବା ଜିନିଷକୁ ବିକି ମଦ ପିଇ ଦେଇଛି । ମଦ ବଦଳରେ ଗଧର ମୃତ ପିଇ ଦେଉନାହିଁ କାହିଁକି ? କୁଆମାନଙ୍କ ପାଟିରେ ଆହାର ଦେବାପାଇଁ ରଖାଯାଇଥିବା ଯଥକୁ ବିକ୍ରି କଲାବେଳେ ଚାଳକ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସରମ ଲାଗୁନାହିଁ କେମିତି କେଜାଣି !

କମରେ ସିଏ ଦଶମ ବାପାଙ୍କୁ ଗୋରଠାଏ ମାରି କହୁଥିବ 'ତୁ ମରିଯାଉଛୁ କାହିଁକି ? କାହିଁକି ବଂଚି ରହିବୁ ପୁଅଟା ଉପରେ ବୋଧ ହୋଇ ?' ସତକୁ ସତ ବାପାଙ୍କର ଦିନେ ମୃତ୍ୟୁ ହେଉଗଲା । ଶବ ସଜ୍ଜାର ପରଦିନ ଯାଇ ମୁଁ ପହଞ୍ଚିଲି ଗାଁରେ । ସ୍ୱାମୀର ମୃତ୍ୟୁରେ ମାଆ ଖୁବ୍ ଶୋକାତୁର ଥିଲା । ଭୂଇଁରେ ମାଆ ପିଟି ସିଏ ମୁଖ ଫୁଲେଇ ଦେଇଥିଲା । କପାଳରେ ଆଉ ହେଇ ଯାଉଥିଲା । ଅଣାୟତ ହୋଇ ସିଏ କାନ୍ଦି ଚାଲିଥିଲା । ଅଗ୍ରଭାଗରେ ପରେ ମୋର କାକା କହିଲେ 'ଯାଆ, ବସି ଯାଆ ବାରିକ ଥାଉରେ । ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉ ପତ୍ର ।' ମୁଁ କହିଲି 'ମୋର ଏଇ ସବୁ ବାଚନିକରେ ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ । ମୁଁ ଏସବୁ କର୍ମକାଣ୍ଡ କରିବିନି ।' କାକା ଆଉ ମୋ ଭିତରେ ଏଇ ବାକ୍‌ବିତଣ୍ଡା ଅନେକ ସମୟ ଯାଏ ଚାଲିଲା । ଏଇ ବିବାଦ ତୁଟି ପାଉ ନଥିଲା । ପାଟିଦୁଷ୍ଟ ଶୁଣି ମାଆ ବାହାରକୁ ଆସି ରାଗରେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲା । 'ତୋ ହେଉ ଉଠ, ଆଉ ଯାଆ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉପତ୍ର ।' ତୋ ବାଳକରେ କଣ ସୁନା ଲାଗିନି ନା ରୁଦ୍ର ? ପାହାଡ଼ ପରି ହେଉ ମୋ ସ୍ୱାମୀ ମରିଗଲା । ମୋର ଶଶୀ ସିନ୍ଦୂର ଲିଗଲା । ଆଉ ତୁ ଚୋର ଏଇ ବାଳକୁ ଧରିବି ବସିବୁ । ମନେନଖ ତୋ ମୁଣ୍ଡରେ ଏଇ ଯେଉଁ ବାଳ ଅଛି ନା, ସାହାବୁ ତୁ ଏତେ ସଜେଇ କରି ରଖୁଛୁ, ସେଜଣ ଯୋ ସ୍ୱାମୀଙ୍କର ଦାନ । ତୁ ଭୁଲି ଯା'ନା ଯେ ସିଏ ତୋତେ ଆଶିକ୍ଷିତ ଏ ପୁଅବାବୁ ।' ମୁଁ ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ ନାହିଁ କରିଦେଲି । ଛୋଟ ଭାଇ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଲା । ମୁଁ ଶାଳି ମାଆ କଥା ଭାବୁଥିଲି । 'ତୁ କାହିଁକି ମରିଯାଉଛୁ' ଯାଉଛୁ ଆସୁଛୁ ବାପାଙ୍କୁ ଶୋଷୁ ଥିବା ମାଆର ମୁଁ ଆଜି ଅନ୍ୟ ଏକ ରୂପ ଦେଖୁଲି । ମୁଁ ଆଜି ଯାଏ ସାହାବୁ ଦେଖୁଥିଲି ତାହା ବାପାଙ୍କୁ ଦିନରାତି ଶୋଷୁଥିବା ରୂପ ଥିଲା ତାର । ମୁହଁରେ ଅସଭ୍ୟ ଗାଳି ରହିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ହୃଦୟରେ ଅପାମ ପ୍ରେମ ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧା ରଖୁଥିବା ମାଆକୁ ମୁଁ ଏଇ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଦେଖୁଥିଲି । ମୋତେ ଲାଗୁଥିଲା ଏଥର ମାଆ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ମୂଳ ହୋଇଗଲା ବାପାଙ୍କର କଷ୍ଟପ୍ରତ ଆବଦ୍ଧ ଭିତରୁ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତ ପକ୍ଷେ ତାର ସାରାଦା ଦୁନିଆ ଉତ୍କୃଷ୍ଟି ଯାଉଥିଲା । 'ସ୍ୱାମୀର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଦୁଃଖ କ'ଣ, ସେ କଥା କେବଳ ତାର ବିଧବା ସ୍ତ୍ରୀ ହିଁ ଜାଣିପାରେ କି ଆନୁରୋଧ କରିପାରେ ।' ଦୁଃଖରେ ପାଗଳ ପ୍ରାୟ ମାଆ ବେଳେବେଳେ ଅକ୍ଷୋଭପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ତିହ୍ନାର କରୁଥିଲା । ଆମ ସହିତ ଝର

ଧନ ପ୍ରତିଧନ

ପ୍ରହଲ୍ଲାଦ ପ୍ରସାଦ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟର ବାର୍ଷିକୋତ୍ସବ

ଖଇରା, ୨୮/୦୧ (ନି.ପ୍ର): ଖଇରା ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟର ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ସବ ପ୍ରସାଦ ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟର ସାମ୍ବନ୍ଧିକ ଉତ୍ସବ ସମାପ୍ତି ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମାଧ୍ୟମରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇ ଯାଇଛି । ପ୍ରଧାନଶିକ୍ଷକ ଶରତ ଚନ୍ଦ୍ର ପାତ୍ରଙ୍କ ସଭାପତିତ୍ବରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଉତ୍ସବରେ ପୂର୍ବତନ ମନ୍ତ୍ରୀ ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରକାଶ ପାଣିଗ୍ରାହୀ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି, ପ୍ରାଚୀନ ପ୍ରଧାନଶିକ୍ଷକ ପ୍ରଭାତ ରଞ୍ଜନ ନାୟକ ମୁଖ୍ୟବକ୍ତା ଭାବେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ପରିଚାଳନା କମିଟିର ସଭାପତି ରାଧାଶ୍ୟାମ ମହାପାତ୍ର, ସୁନୀଲ ସରପଞ୍ଚ ବ । ସ ଚ ି ଲ ତ ।

ମହାନ୍ତି, ସମିତି ସଭ୍ୟା ଛବିଲତା ମହାପାତ୍ର, ସୁ. ସର ପୁ. ର ହାଇସ୍କୁଲର ପ୍ରଧାନଶିକ୍ଷକ ଗଗନଚନ୍ଦ୍ର ଧର ସମ୍ମାନୀତ ଅତିଥି ଭାବେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ସହକାରୀ ଶିକ୍ଷକ ନିରଞ୍ଜନ ଦାସ ଅତିଥି ପରିଚୟ ଓ ପ୍ରତ୍ୟୁଷ କୁମାର ନାୟକ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ । ଶେଷରେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନୃତ୍ୟ ସଙ୍ଗୀତ ପରିବେଷଣ କରାଯାଇଥିଲା । ମାଷ୍ଟ୍ରିକରା ଖିଲା, ଅଗ୍ରୀତା ଚିନ୍ମୟା ବେହେରା, ଦି ପ୍ର ରାଣି ବେହେରା, କୁ ପା ସି ହୁ ଜେନା, ଭବାନୀଶଙ୍କର ପଣ୍ଡା, ବିଜୟଲକ୍ଷ୍ମୀ ସାହୁ, ବସନ୍ତୀ ନାୟକ, ସର୍ବଜିତା ନାଥ, ଶୁଭଶ୍ରୀ ପାତ୍ର ତଥା ଶିକ୍ଷକର୍ମୀ ସମାଜର ମିଶ୍ର ପରିଚାଳନାରେ ସହଯୋଗ କରିଥିଲେ ।

ଖଇରା କଲେଜରେ ବାଲିକା ଆତ୍ମରକ୍ଷା ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଶିବିର

ଖଇରା, ୨୮/୦୧ (ନି.ପ୍ର): ଖଇରା ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ୪ଟାରିଖରୁ ଆରମ୍ଭ ବାଲିକା ଆତ୍ମରକ୍ଷା ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଶିବିର ୨୪ଟାରିଖ ଦିନ ଉଦ୍‌ଯାପିତ ହୋଇ ଯାଇଛି । କଳାବାଣିଜ୍ୟ ଓ ବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗର ୩୨୭ଜଣ ଛାତ୍ରୀ ଏଥିରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରି ପ୍ରଶିକ୍ଷିକା ଜୟଶ୍ରୀ ମହଲୀ ଓ ସୁନିତା ଗୁଣ୍ଡୁଆଳଙ୍କ ଠାରୁ ବିଭିନ୍ନ କୌଶଳ ଶିଖିଥିଲେ । କିଲା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କମିଟିର କିଲା ସଂଯୋଜକ ତଃ ସତ୍ୟୋଜ କୁମାର ରାଉତ ୨୧ଟାରିଖରେ ଯୋଗ ଦେଇ ସତ୍ୟୋଜ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ଉଦ୍‌ଯାପନା ସଭାରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଅରୁଣ କୁମାର ପାତ୍ର ଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସଂଯୋଜିକା ଆଲିଶା ମହାନ୍ତି ଯୋଗ ଦେଇ ସମସ୍ତ ଅବିବେକୀଙ୍କୁ ପ୍ରମୋଦପ୍ରସାଦ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

ଖଇରା କଲେଜରେ ବାଲିକା ଆତ୍ମରକ୍ଷା ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଶିବିର

ଖଇରା, ୨୮/୦୧ (ନି.ପ୍ର): ଖଇରା ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ୪ଟାରିଖରୁ ଆରମ୍ଭ ବାଲିକା ଆତ୍ମରକ୍ଷା ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଶିବିର ୨୪ଟାରିଖ ଦିନ ଉଦ୍‌ଯାପିତ ହୋଇ ଯାଇଛି । କଳାବାଣିଜ୍ୟ ଓ ବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗର ୩୨୭ଜଣ ଛାତ୍ରୀ ଏଥିରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରି ପ୍ରଶିକ୍ଷିକା ଜୟଶ୍ରୀ ମହଲୀ ଓ ସୁନିତା ଗୁଣ୍ଡୁଆଳଙ୍କ ଠାରୁ ବିଭିନ୍ନ କୌଶଳ ଶିଖିଥିଲେ । କିଲା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କମିଟିର କିଲା ସଂଯୋଜକ ତଃ ସତ୍ୟୋଜ କୁମାର ରାଉତ ୨୧ଟାରିଖରେ ଯୋଗ ଦେଇ ସତ୍ୟୋଜ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ଉଦ୍‌ଯାପନା ସଭାରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଅରୁଣ କୁମାର ପାତ୍ର ଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସଂଯୋଜିକା ଆଲିଶା ମହାନ୍ତି ଯୋଗ ଦେଇ ସମସ୍ତ ଅବିବେକୀଙ୍କୁ ପ୍ରମୋଦପ୍ରସାଦ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

ଗୋବର ଘୋଟା ସାର୍ବଜନୀନ ହରିହାର ମହୋତ୍ସବ ଓ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ୩୨ ବେଶ

ବନ୍ଧା, ୨୮/୦୧ (ନି.ପ୍ର): ଆମ କଳା ସଂସ୍କୃତି ପରମ୍ପରା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଚେତନା ପରଷର ମଧ୍ୟରେ ଭାଇତାଣା ସୃଷ୍ଟିକରି ବାର ମାଧ୍ୟମ ଯାକେ ମହୋତ୍ସବ ବୋଲି ଅତିଥି ମାନେମତ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ । ବନ୍ଧା ବୁକ ଗୋବର ଘୋଟା ଗ୍ରାମ ବାସୀ ତଥା କ୍ଷେତ୍ରପତିଙ୍କ ଯୁକ୍ତକ୍ରେ ସହଯୋଗରେ ପ୍ରାଣୀ ଶ ମେଳି ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ୩୨ବେଶ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ହରିନାମ ନାମଂସ୍ତୁତ୍ତର ଯଜ୍ଞ ତାଲୁ ରହିଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକଦିନ ସଂଧ୍ୟାରେ କବି ସମାଜସେବୀ, ସାହିତ୍ୟିକ, ଶିକ୍ଷାବିତ ବିଜ୍ଞ ମାନଙ୍କୁ ନେଇ ସଭାକାର୍ଯ୍ୟ ଓ ରାତ୍ରିରେ ପାଳାପରିବେଷଣ ଓ ସଂସ୍କୃତିକ

ଝୈରବୀ ନୋବୁଲ ଆଡ଼ାଡ ୨୦୨୩ ଉଦ୍‌ଯାପିତ

ବାସୁଦେବପୁର, ୨୮/୦୧ : ବାସୁଦେବପୁର ଅଟଳବିହାରୀ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଠାରେ ଝୈରବୀ ନୋବୁଲ ଫାଉଣ୍ଡେସନ ବ୍ରଷ୍ଟ ଆନୁକୂଲ୍ୟରେ ଝୈରବୀ ନୋବୁଲ ଆଡ଼ାଡ ଉଦ୍‌ଯାପନା ହୋଇଛି । ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଆୟୋଜିତ ଉଦ୍‌ଯାପନରେ ଅନୁଷ୍ଠାନର ସଭାପତି ଅଧ୍ୟାପକ ରମେଶଚନ୍ଦ୍ର ବେହେରାଙ୍କ ସଭାପତିତ୍ବରେ ମୁଖ୍ୟବକ୍ତା ଭାବରେ

ମହତାବ, କବି ଦାନକୃଷ୍ଣ ଦାସ ପ୍ରମୁଖଙ୍କ ଅବଦାନ ବିରସ୍ତରଣୀୟ । ଏହି ସମାରୋହରେ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଦତ୍ତାତ୍ରେୟ ଭାଉସାହେବ ଶିନ୍ଦେ, ଜିଲ୍ଲା ଆରକ୍ଷୀ ଅଧୀକ୍ଷକ ସାଗରିକା ନାଥଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । କୋଭିଡ ସଂକ୍ରମଣଜନିତ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ କଟକଣା ହଟିଯାଇଥିବାରୁ ଦୂରଦର୍ଶୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପରେ ପୋଲିସ୍, ଏନ.ସି.ସି, ଏ.ଇ.ଡି.ଗାରଡ, ରେଡକ୍ରସ୍ ଓ ସାଧାରଣ ବର୍ଗର ସ୍କୁଲ କଲେଜକୁ ମିଶାଇ ମୋଟ ୪୩ଟି ପ୍ରସ୍ତ ସମେତ ପୋଲିସ୍ ବ୍ୟାଣ୍ଡ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ରିଜର୍ଭ ଇନ୍ସପେକ୍ଟର ବିରେନ କୁମାର ବେହେରା ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସାଲନ୍ସୁ ନେତୃତ୍ବ ନେଇଥିବା ବେଳେ ତାଙ୍କୁ ସେକେଣ୍ଡ-ଇନ-

ଚାର୍ଜ ଭାବେ କୁମାର ମାରାଣ୍ଡି ସହଯୋଗ କରିଥିଲେ । ପରେ ବିମ୍ବୁକ୍ତ ପଟ୍ଟେ ପଟ୍ଟେ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ବିଭାଗର ଅର୍ଜୁନ ବ୍ୟାଣ୍ଡ ଓ ସମଗ୍ର ଶିକ୍ଷା ଅଭିଯାନର ପ୍ରଘୋଷଣା ପଢ଼ିଥିଲେ । ପୂର୍ବରୁ ଚୟନ ହୋଇଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନର ଉଚିତ୍ ପରିବେଷିତ ସଂସ୍କୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଓ ଗୋପାଳ ଗାଁ ବୀର ବଜରଣ ବ୍ୟାୟାମଗାରରେ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ସମମତକ୍ରମ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଥିଲା । ସଂସ୍କୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପରେ ସାମାଜିକତା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଅବଦାନ ପାଇଁ ବିପୁଳ କୁମାର ମହାନ୍ତି ଓ ରଞ୍ଜନ ବାଗଳ ସମେତ ଜ୍ଞାତୀବିତ୍ ବ୍ରତଚା ବିଶ୍ଵପ୍ରଭା ପତିଙ୍କୁ ମନ୍ତ୍ରୀ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧିତ କରିଥିଲେ । ପରେତରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିବେଚିତ ଟିମ୍, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିବେଚିତ ସଂସ୍କୃତିକ ପ୍ରସ୍ତୁତ୍

ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ପୁରସ୍କୃତ କରିଥିଲେ । ଏଥିସହିତ ସାବଲମ୍ବା ହେବା ନିମନ୍ତେ ଜିଲ୍ଲା ୨୨ଜଣ ବିଦ୍ୟାଳୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମନ୍ତ୍ରୀ ଦାଣ୍ଡ ଆର୍ଥିକ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ବାଲେଶ୍ଵର ସଦର ବିଧାୟକ ସ୍ଵରୂପ କୁମାର ଦାସ, ଜିଲ୍ଲା ପରିଷଦ ସଭାପତି ନାରାୟଣ ପ୍ରଧାନ, ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ନୀଳୁ ମହାପାତ୍ର, ଜିଲ୍ଲା ପରିଷଦ ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ଅଧିକାରୀ ରବୀନ୍ଦ୍ର କୁମାର ସାହୁ, ଉପଜିଲ୍ଲାପାଳ କୁମାର ମୋତିରାମ ଚୌହାନଙ୍କ ସମେତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପରିଷଦ ଅଧିକାରୀ ମାନ୍ୟଗଣ୍ୟ ଅତିଥି ଓ ଗଣମାଧ୍ୟମ ପ୍ରତିନିଧିମାନେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଜିଲ୍ଲା ସୂଚନା ଓ ଲୋକସମ୍ପର୍କ ଅଧିକାରୀ ଭବାନୀ ଶଙ୍କର ପୂର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ସବକୁ ପରିଚାଳନା କରିଥିଲେ ।

ନୀଳଗିରି ବନବିଭାଗ ଦ୍ଵାରା କାଠ ବୋଝେଇ ପିକ୍ ଅପ ଜବତ, ୨ ଗିରଫ

ନୀଳଗିରି, ୨୮/୦୧ (ନି.ପ୍ର): ବିଶେଷ ସୂଚନା ଉପରେ ପାଲ ବଣସାମା ଅଂଚଳରୁ କାଠ ବୋଝେଇ ହୋଇ ଆସୁଥିବା ପିକ୍ ଅପ ଭ୍ୟାନକୁ ପିକ୍ କରି ନୀଳଗିରି ପାନବନରେ ନିକଟରେ ବନବିଭାଗ ଅଂଚଳ ରକ୍ଷ ୨ଜଣକୁ ଗିରଫ କରିଥିବା ସୂଚନା ମିଳିଛି । ସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ ବଣସାମା

ଅଂଚଳକୁ ଏକ ସିପ୍ ଅପ ଭ୍ୟାନରେ ୧୯ଟି ବାସ୍.ସି.ଏ.ଓ. ବିନା ଶୋଭନ ଗୁଡ଼ଙ୍କ ସହ ନୀଳଗିରି ରେଞ୍ଜର ଆରସା ଏ ନିଶା, କୁଳଦିହା ରେଞ୍ଜର ଅନନ୍ତ କୁମାର ଜେନା, ନୀଳଗିରି ଫରେଷ୍ଟ ଗାର୍ଡ ସୁଲୋଚନା ବେହେରାଙ୍କ ସହ ସ୍ଵାର୍ତ୍ତ ଟିମ୍ ଏହି ଚଢ଼ାଉରେ ସାମିଲ ଥିଲେ ।

କାହାଳିଆ ଅଂଚଳର ରାଠୁ ସିଂ ଓ ନୀଳଗିରି ଏ.ସି.ଏ.ଓ. ବିନା ଶୋଭନ ଗୁଡ଼ଙ୍କ ସହ ନୀଳଗିରି ରେଞ୍ଜର ଆରସା ଏ ନିଶା, କୁଳଦିହା ରେଞ୍ଜର ଅନନ୍ତ କୁମାର ଜେନା, ନୀଳଗିରି ଫରେଷ୍ଟ ଗାର୍ଡ ସୁଲୋଚନା ବେହେରାଙ୍କ ସହ ସ୍ଵାର୍ତ୍ତ ଟିମ୍ ଏହି ଚଢ଼ାଉରେ ସାମିଲ ଥିଲେ ।

ସରସ୍ଵତୀ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ସବ

ବନ୍ଧା, ୨୮/୦୧ (ନି.ପ୍ର): ବାଲେଶ୍ଵର ଜିଲା ବନ୍ଧା ଥାନା ଅନ୍ତର୍ଗତ ସରସ୍ଵତୀ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ୧୩ ତମ ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ସବ ପାଳିତ ହୋଇଯାଇଛି । ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଭାବେ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷକ ସଙ୍ଗ ଓ ସଭ୍ୟ ସୁଶାନ୍ତ ପରିତା ଯୋଗ ଦେଇ ଉତ୍ସବକୁ ଉଦ୍‌ଯାପନ କରିଥିଲେ । ସଭାପତି ରାଧାକୃଷ୍ଣ ମାଝୀ ଏହି ଉତ୍ସବରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତା କରିଥିଲେ । ମୁଖ୍ୟ ବକ୍ତା ପୂର୍ବତନ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ ଅନୁପମନନ୍ଦ ଗିରି, ସମ୍ମାନୀତ ଅତିଥି ଜଗନ୍ନାଥ ଗିରି, ଅନ୍ୟତମ ଅତିଥି ଭାବେ ବିକରଣ କବି, ଚଳିତ ସାହୁ, ପ୍ରଶାନ୍ତ ପରିତା, ସତ୍ୟୋଜ ଦାସମହାପାତ୍ର, ଅମରନାଥ ମହାପାତ୍ର, ଚୋପାନ ଚୁରୁ ଯୋଗ ଦେଇ ପିଲାଙ୍କ ଭାବନା ସୁନ୍ଦର ହେଲେ ପୁସ୍ତକ ସମାଜ ଗଠନ ସମ୍ପର୍କେ ବୋଲି ବକ୍ତାମାନେ ମତବ୍ୟକ୍ତ ରଖିଥିଲେ । ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ ମନୋରଞ୍ଜନ ବେହେରା ଅତିଥି ପରିଚୟ, ଗୁରୁଜ୍ଞା ହରିଶ ଚନ୍ଦ୍ର ବେଦ ପାଠ ଓ ଗୁରୁମା ମମତା ରାଣି ଦାସ ବିବରଣୀ ପାଠ କରିଥିଲେ । ସମାପକ ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର କୁଞ୍ଜକ ମଞ୍ଚ ସଂଯୋଜନାରେ କୃତି ପ୍ରତିଯୋଗୀମାନଙ୍କୁ ମାନପତ୍ର ଓ ପୁରସ୍କାର ବିତରଣ କରାଯାଇ ଥିଲା । ଗୁରୁମା ସରସ୍ଵତୀ କର ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ । କନକଲତା ଦାସ, ସଂଯୁକ୍ତା ପାତ୍ର, ଶଶାଙ୍କଳା ଦାସ, ଜଗତ ଗିରି, ସୁସ୍ମିତା ରେଡା, ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମୁର୍ମୁ, ବିଦ୍ୟାଧର ମଣ୍ଡଳ, ଚପନ ମୁଖା, ସୁଚିତ୍ରେଖା ଗିରି ପ୍ରମୁଖ ଉତ୍ସବ ପରିଚାଳନା କରିଥିଲେ । ଶେଷରେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ସଂସ୍କୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପରିବେଷଣ ସହ 'ବାଲ୍ୟ ବିବାହ ବିରୋଧ' ନାଟକ ମଞ୍ଚସ୍ଥ କରିଥିଲେ ।

ମୃତ ସମିତିସଭ୍ୟାଙ୍କୁ ଶେଷ ଦର୍ଶନ କଲେ ବିଧାୟକ

ଖଇରା, ୨୮/୦୧ (ନି.ପ୍ର): ଶୁକ୍ରବାର ସଂଧ୍ୟାରେ ହୃଦୟାଚରଣ ପ୍ରାଣହରାଇଥିବା ଖଇରା ବୁକ ସାରକାଳ ପଞ୍ଚାୟତ ସମିତି ସଭ୍ୟା ମାଳତୀ ସେଠୀ(୫୦)ଙ୍କର ଶନିବାର ଶବଦସ୍ୟବଜେତ କରାଯିବ। ସହିତ ସାରକାଳ ନିଆଯିବ। ପରେ ଏକ ଶୋଭାଯାତ୍ରାରେ ପଞ୍ଚାୟତ ପରିକ୍ରମା କରାଯାଇ ବାସଭବନ ନିଆଯାଇଥିଲା । ଅଲିପୁର, ହନୁଦାବା, ବାମୋଦରପୁର, କୁଆଁଳଗଡିଆ, ବୁରେଇସାହି, ଆୟଗଡିଆ, ମିର୍ଜାପୁର, ସାରକାଳ ଇତ୍ୟାଦି ଗ୍ରାମର ଆବାକବୁଦ୍ଧ ବନିତା ତାଙ୍କ ପ୍ରିୟ ନେତ୍ରୀଙ୍କୁ ଅଶ୍ରୁକ ବିଦାୟ ଦେଇଥିଲେ । ସିପୁଲିଆ ବିଧାୟକ ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରକାଶ ପାଣିଗ୍ରାହୀ ବିବେଚିତ ସମିତି

ସଭ୍ୟାଙ୍କୁ ଶେଷ ଦର୍ଶନ କରିବା ପରେ ତାଙ୍କ ସ୍ଵାମୀ ବୈକୁଣ୍ଠ ସେଠୀଙ୍କ ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପରିବାର ବର୍ଗଙ୍କୁ ସମବେଦନା କରାଯାଇଥିଲା ।

କରୋନା ମହାମାରୀ ପାଇଁ ଏହି ଆଡ଼ାଡ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ବେଳେ ଆଜିର ଉଦ୍‌ଯାପନରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପକ୍ଷରୁ ଆର୍ଥିକ ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଶେଷରେ ସମାଜସେବା ଶଖାଙ୍କ ଶେଖର ସାମଲ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ । ମହେଶ୍ଵର ଧଳ, ସୁଜତ ଧଳ, ସମିତ ମହାନ୍ତି, ଚିରଞ୍ଜିବ ଭୋଇ, ପ୍ରିୟଙ୍କାପ୍ରିୟଦର୍ଶିନୀ ମଲ୍ଲିକପ୍ରମୁଖ ଏହି ଉଦ୍‌ଯାପନ ପରିଚାଳନା କରିବାରେ ସହଯୋଗ କରିଥିଲେ ।

ଓଡ଼ିଶା ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ ପକ୍ଷରୁ ପାଳିତ ହେଲା ଶ୍ରୀଧର ସାମୀ ଜୟନ୍ତୀ

ବାଲେଶ୍ଵର, ୨୮/୦୧ (ନି.ପ୍ର): ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଶତାବ୍ଦୀର ଆଦିତ୍ୟ ଭାଗରେ ବାଲେଶ୍ଵର ଜିଲ୍ଲାର ରେମୁଣା ମୟୂର ଗ୍ରାମରେ ଜନ୍ମିତ ମହାନ ଟୀକାକାର ଯେକି ଭବାର୍ଥ ଦାସିକା ଓ ସୁବୋଧ ଦାୟିନୀଟୀଙ୍କ ସମେତ ୨୬୫୫ ଜଣ ଭକ୍ତି ମିଶ୍ଟିତା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଗୁରୁ ପ୍ରଣେତାଙ୍କ ପୁଣ୍ୟ ଜୟନ୍ତୀ ଆଜି ସଂଧ୍ୟାରେ ଓଡ଼ିଶା ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ ପକ୍ଷରୁ ଶ୍ରୀଧରସାମୀ ପୂର୍ତି ପରିଷଦ ମିଳିତ ଭାବରେ ଆୟୋଜିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଉତ୍ସବକୁ ଉଦ୍‌ଯାପନ କରିଥିଲେ ଫକୀରମୋହନ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟର କୁଳପତି ପ୍ରଫେସର ଡ. ସତ୍ୟୋଜ କୁମାର ତ୍ରିପାଠୀ । ଶ୍ରୀ ତ୍ରିପାଠୀ ଉଦ୍‌ଯାପନ କରି ନିଜର ବକ୍ତବ୍ୟରେ ପ୍ରସ୍ତାବ ଆସିଥିବା ଶ୍ରୀଧର ସାମୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ ପରିସରରେ ସ୍ଥାପନ ସହ ତାଙ୍କର ଗୁରୁତ୍ଵବାକ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବା ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିବା ପରେ ସମବେତ ଶ୍ରୀଧରଙ୍କୁ ନେତା ଭବିଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲେ । ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀର ବାଲେଶ୍ଵର ଜିଲ୍ଲା ପ୍ରତିନିଧି କବି ଭରତଚନ୍ଦ୍ର ଦାଶଙ୍କ ପୌରୋହିତ୍ୟରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଏହି ଉତ୍ସବରେ ଓଡ଼ିଶା ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀର ରାଜ୍ୟ ସଭ୍ୟ କବି କାଳୀପଦ ପଣ୍ଡା, ପ୍ରାଧ୍ୟାପକ କାର୍ତ୍ତବିହାରୀ ଦାଶ ଯୋଗଦେଇ ଶ୍ରୀଧର ସାମୀଙ୍କ ଅବଦାନ ସଂପର୍କରେ ବକ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ପୂର୍ତି ପରିଷଦର ସଭାପତି ଡ. ଭାଗବତ ପ୍ରସାଦ ଦାସ ସାଗର ଭାଷଣ ଦେବା ସହ ସଂପାଦକ ହରେକୃଷ୍ଣ ପଣ୍ଡା ସଂପାଦକୀୟ ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଏହି ଅବସରରେ ଗବେଷକ ହରେକୃଷ୍ଣ ଗିରିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଲିଖିତ ଶ୍ରୀଧର ସାମୀଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ଫକୀରାଜା ପୁସ୍ତକକୁ କୁଳପତି ଉଦ୍‌ଯାପନ କରିଥିଲେ । ସଂସ୍କୃତିକ ସଂପାଦକ ବିଜୟ ମହାକୁଡ଼ ଅତିଥି ପରିଚୟ ଦେବା ସହ ଧନ୍ୟବାଦ ଗୌରାଣ୍ଡ ଚନ୍ଦ୍ର ପଢ଼ିଆରା ଦେବା ସହ ମଙ୍ଗଳାଚରଣ ପାଠ କରିଥିଲେ ପଞ୍ଚିତ ଭବାନୀ ଶଙ୍କର ପତି । ଉତ୍ସବରେ ଡ. ଗିରିକା ଶଙ୍କର ପତି, ଡ. ସର୍ବଜିତା ଗାରିକ, କୁମାରୀ ମୟାଳିନୀ ସିଂ, ରାଜକେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ପାଣିଗ୍ରାହୀଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ଯାପନ, ପ୍ରଧାନପତ୍ର, ଉପକ୍ରମିକ ବେଇ ସମ୍ପର୍କିତ କରାଯାଇଥିଲା । ପୂର୍ତି ପରିଷଦର ସଭ୍ୟଙ୍କ ସମେତ ଗ୍ରାମବାସୀ ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ ସରପଞ୍ଚ କମଳାକାନ୍ତ ପଣ୍ଡା ଉତ୍ସବରେ ଉପସ୍ଥିତ ରହିଥିଲେ ।

ବିଜେଡିର ଫ଼ାରାୟତସ୍ତରୀୟ ସଂଗଠନିକ ବୈଠକ : ବିରୋଧୀଙ୍କ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରଚାରର ମୁହଁତୋଡ଼ ଜବାବ ଦେବାକୁ ବାସନ୍ତୀଙ୍କ ଆହ୍ଵାନ

ଖୋର୍ଦ୍ଧା, ୨୮/୦୧ (ନି.ପ୍ର): ବାଲେଶ୍ଵର ବିଜେଡିର ଫ଼ାରାୟତସ୍ତରୀୟ ସଂଗଠନିକ ବୈଠକ ମଧ୍ୟସ୍ତର ପଞ୍ଚଶାଖାଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଏଥିରେ ବିଜୁ ମହିଳା ଜନତା ଦଳର ରାଜ୍ୟ ବରିଷ୍ଠ ଉପସଭାପତି ବାସନ୍ତୀ ମହାପାତ୍ର ଯୋଗଦେଇ ତୁଣ୍ଡଗୁଳୁପୁରରେ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ ନବୀନ ସରକାରଙ୍କ ସମସ୍ତ ଯୋଜନା ସମ୍ପର୍କରେ ସଚେତନ କରିବା ସହିତ ବିରୋଧୀଙ୍କ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରଚାରର ମୁହଁତୋଡ଼ ଜବାବ ଦେବାକୁ ଉପସ୍ଥିତ କର୍ମୀଙ୍କୁ ଆହ୍ଵାନ ଦେଇଥିଲେ । ରଞ୍ଜନ କୁମାରଦାଶ, ନିରଞ୍ଜନ ରାଉତରାୟ, ଲକ୍ଷମୀ ନାୟକଙ୍କ ଆବାହକତ୍ଵରେ ସମସ୍ତ କର୍ମୀମାନେ ଯୋଗଦେଇ ଆଗାମୀ ଦିନରେ ଶ୍ରୀମତୀ ମହାପାତ୍ରଙ୍କୁ ଆଗାମୀ ଦିନରେ ସହଯୋଗର

ଗୋପବନ୍ଧୁନଗରରେ 'ୟଙ୍ଗ ଇଗଲ' ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଶିବିର

ଉଦ୍‌ଯାପନ, ୨୮/୦୧ (ନି.ପ୍ର): ଓଡ଼ିଶା ଶ୍ରମଜୀବି ମଂଚ ଓ ମହିଳା ଶ୍ରମଜୀବି ମଂଚ, ଭୁବନେଶ୍ଵରର ମିଳିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଜିଲ୍ଲାରେ ଥିବା ସ୍ଵେଚ୍ଛାସେବୀ ସଂଗଠନ ଜନଜୀବୁଟି ମଂଚର ନେତୃତ୍ଵରେ ଚଳିତ ଜାନୁଆରୀ ୨୭ ଓ ୨୮ ତାରିଖ ୨ ଦିନ ଧରି 'ୟଙ୍ଗ ଇଗଲ' ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଶିବିର ଗୋପବନ୍ଧୁନଗର ବୁକ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଭଣ୍ଡାରୀ ଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇ ଯାଇଛି । ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଜନଜୀବୁଟି

ମଂଚର ଟିମ ଲିଡ଼ର ଗଦାଧର ଦାଶ, ୧୮ ବର୍ଷ ବୟସରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ଏବଂ ୪୦ ବର୍ଷ ବୟସରୁ କମ୍ ଯୁବକ ଯୁବତୀ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ତାଲିମ ଶିବିର ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଉଛି ବୋଲି ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରିବା ସହିତ ତାଲିମର ପୂର୍ବ ଦିନର ରୂପରେଖ ବିଷୟରେ ଅବଗତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହାପରେ ପ୍ରଶିକ୍ଷକ ଭାବେ ଭୁବନେଶ୍ଵରରୁ ଆସିଥିବା ସାମାଜିକ କର୍ମୀ ଫାତନନ ପ୍ରଧାନ ଓ ଗୋପାଳ କୃଷ୍ଣ କର୍ମୀ ତାଲିମ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

ବାରିପଦାରେ ରକ୍ତଦାନ ଶିବିର ଆୟୋଜିତ

ବାରିପଦା, ୨୮/୦୧ (ନି.ପ୍ର): ରକ୍ତ ଅଭାବ ଜନିତ ସମସ୍ୟାକୁ ଦୂରୀଭୂତ କରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ବାରିପଦାର ଖ୍ରୀତ ନମ୍ବର ୨୨ର ଉତ୍ସୁକପୁର ଠାରେ ଏକ ରକ୍ତଦାନ ଶିବିର ଆୟୋଜିତ ହୋଇଯାଇଛି । ସ୍ଥାନୀୟ ନର୍ମାଳୀ ମଣ୍ଡପ ଠାରେ ଜୀବନବିଧୁ ଓ ସରସ୍ଵତୀ ପୂଜା କମିଟିର ମିଳିତ ଅନୁକୂଲ୍ୟରେ ସ୍ଥାନୀୟ ଖ୍ରୀତନାୟକ ପ୍ରଧାନ କୁମାର ବାରିକଙ୍କ ସଂଯୋଜନାରେ ଆୟୋଜିତ ଶିବିରକୁ ବିଜେଡି ଜିଲ୍ଲା ସଭାପତି ତଥା ବିଧାୟକ ସୁଦାମ ମାରାଣ୍ଡି ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଭାବେ ଯୋଗ ଦେଇ ଉଦ୍‌ଯାପନ କରିଥିଲେ ।

ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୂର୍ବତନ ଉପ ବାଚସ୍ପତି ସାଧନ ମାରାଣ୍ଡି, ସଚନ୍ଦ୍ର ଉଦ୍‌ଯାନ ପରିଷଦର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ତଃ ଦେବୀଶିଖ ମାରାଣ୍ଡି, କୃଷି ଶିଖ ନିଗମର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଦେବୀଶିଖ ମହାନ୍ତି, ନଗରପାଳ କୁଞ୍ଜୀନନ୍ଦ ମହାନ୍ତି, ଜୀବନବିଧୁ ସଂଯୋଜକ ଜିତେନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତି, ଏମସିସି ସଭାପତି ସୁପ୍ରମଣ୍ୟମ ମହାନ୍ତି, ପୂର୍ବତନ ବିଧାୟକ ଗଣେଶ୍ଵର ପାତ୍ର ଓ ଭାବେ ହାଁସଦା, ପ୍ରଭାତ ମହାନ୍ତି ପ୍ରମୁଖ ଉପସ୍ଥିତ ରହି ରକ୍ତଦାନୀ ମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିଥିଲେ ।